

Prima promoție de muncitori calificați a cincinului se prezintă la locul de muncă

BENEFICIARI UNOR CONDIȚII SUPERIOARE DE INSTRUIRE TEORETICĂ ȘI PRACTICĂ.

NE PUNEM SPERANȚE MARI ÎN ACEȘTI TINERI!

„ȘCOALA NE-A PREGĂTIT TEMERIC, DIN PRIMA ZI NOTE DE TRECERE LA EXAMENUL „PRODUCȚIEI!”

CITIȚI ÎN PAG.

PAG. 3

ANCHETA NOASTRĂ

**Astăzi,
cînd pășim
în rîndul clasei
muncitoare**

Pag. 7

**Unanima noastră adeziune
la politica partidului**
Telegrame adresate C.C. al P.C.R.,
tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU
de către comitetele județene ale U.T.C.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II, Nr. 6881

8 PAGINI — 30 BANI

SIMBĂȚĂ 3 IULIE 1971

VIZITA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT, NICOLAE CEAUȘESCU, ÎN FINLANDA

În vizită la Uzina „Enso-Gutzeit” din orașul Imatra

Momente insufletește, sărbătorești

Vineri dimineața, la Salomon Hovi, reședința președintelui Nicolae Ceaușescu și a soției sale, Elena Ceaușescu, aflați într-o vizită de două zile în regiunea de sud-est a Finlandei, au venit primarul orașului Imatra, Tovi Mänttinen, și președintele societății „Enso-Gutzeit Oskari” pentru a exprima, în numele populației din localitate și al muncitorilor autoarei de aici, urări de bun venit, sentimentele de satisfacție pentru onorarea de a avea în mijlocul lor pe înalții oaspeți români.

Întâlnirea cu reprezentanții vieții publice a orașului Imatra a marcat începutul unei bogale zile de lucru.

Între-unul din saloanele rezidenței, pe lângă stăutul român — a fost prezentată viața economică și socială a acestei regiuni. Partea principală a expunerii a constituit-o marile unități ale industriei lemnului — modelul vital al întregii activități productive a zonei respective, capaxitatea sa mai reprezentativă a tradiției industriale a poporului finlandez și, totodată, domeniul de care este strins legată dezvoltarea producției materiale din această parte a țării.

Societatea Enso-Gutzeit Oskari — cea mai mare întreprindere industrială din Finlanda și cea mai mare producătoare de hirtie din Europa

— își desfășoară activitatea în 17 fabrici, răspândite în toată regiunea silvană din sud-estul țării, dintre care cele mai importante se află la Imatra, 17.000 de muncitori, ingineri, tehnicieni prelucerează anual 7 milioane metri cubi de lemn, transformându-l în celuloză, hirtie, cartoane și alte produse, realizând, totodată, și o gamă variată de utilaje pentru cele mai variate ramuri ale industriei de prelucrare a lemnului, precum și instalații pentru protejarea naturii. Statul este principalul proprietar al societății, ale cărei acțiuni le împarte cu o serie de organizații economice și sociale.

Pe parcursul expunerii, președintele Nicolae Ceaușescu solicită unele detalii cu privire la procesul de producție, esențele de lemn folosite, eficiența economică a întreprinderilor. În mod deosebit, s-a discutat despre structura organizatorică a întreprinderii, sistemul de elaborare a deciziilor și componența consiliului de conducere. Înainte de a începe vizitarea uzinelor, președintele Nicolae Ceaușescu și-a luat rămas bun de la reprezentanții orașului Imatra, prin intermediul cărora a transmis locuitorilor și edililor acestui puternic centru industrial urări de succes în dezvoltarea economică, în creșterea continuă a nivelului

de viață al tuturor cetățenilor. Împărtășindu-ne impresiile sale după întâlnirea cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, primul orașului Imatra, Tovi Mänttinen, declara: „Sîntem profund mișcați de faptul că președintele României ne-a onorat cu prezența sa în orașul nostru. În persoana președintelui Ceaușescu, am salutat cu bucurie pe înaltul reprezentant al unei țări prietene, de care ne leagă relații tot mai strînse, tot mai largi. Populația orașului Imatra, ca întreg poporul finlandez, ca ținut să înconjoare cu toată dragostea pe oaspeții români, pentru ca ei să se simtă bine pe meleagurile noastre. Sîntem convinși că această vizită va contribui la dezvoltarea prieteniei dintre popoarele noastre, a relațiilor multilaterale dintre Finlanda și România. Urez multă fericire și sănătate președintelui Nicolae Ceaușescu și soției sale, prosperitate poporului român”.

Sosirea președintelui Nicolae Ceaușescu, a celorlalți oaspeți români la Fabrica de hirtie și cartoane din localitate este călduros salutat de conducătorii întreprinderii, de un mare număr de muncitori.

(Continuare în pag. a VIII-a)

ORE FIERBINȚI PE OGOARE

ALĂTURI DE COMBINE — SE CERĂTORII

• În condițiile acestei veri neobișnuit de bogate în precipitații, numai prin folosirea tuturor mijloacelor de recoltare se poate asigura stringerea și înmagazinarea fără pierderi a recoltei

Faptul că în județul Buzău declanșarea masivă a recoltării cerealelor a coincis cu manifestări pluviale intermitente. Dar desul de bogate, ridică problema destul de greu de rezolvat privind desfășurarea secerării, stringerea și conservarea furajelor, recoltarea legumelor și executarea însăși muncii culturale duble. Pentru a face față acestei „avalanșe” de muncă oamenii cu mașinile de care dispun trebuie să lucreze într-un ritm sporit, cit mai multe ore din zi, la cel mai înalt grad de eficiență. Asemenea imperativ al fiecărei zile de lucru impune și o participare pe măsură a tuturor tinerilor din satele județului Buzău și în special a celor 18.000 ucenici, care alcătuiesc organizațiile din cooperative agricole, din stațiile pentru mecanizarea agriculturii și fermele de stat. În condițiile acestei veri, prezența tinerilor la muncile câmpului este reclamată atât de volumul mare de lucrări ce se cer executate într-un timp relativ scurt, cit și de timpul nefavorabil ce se anunță în continuare — ne declară inginerul Rodica Boboc, președinta Consiliului tineret sâtesc din cadrul Comitetului județean U.T.C. De aceea acționăm cu fermitate și folosindu-ne de cele mai variate mijloace pentru a antrena toți tinerii eșilor la prestarea lucrărilor urgente din agricultură. Împreună cu comitetele comunale de partid și conducerea unităților agricole, organizațiile U.T.C. activăm în continuare o intensă muncă agitată, la care baza este discuția de la om, pentru ca pe cîmp, acolo unde aportul tinerilor este hotărîtor, absențele nemotivate să fie cit mai puține. Pentru că trebuie să recunoaștem, alături de marea masă a fetelor și băieților care lucrează din zori și pînă în seară pe combine, pe tractoare, în grădini sau în sectoarele zootehnice se mai găsește și dintre aceia care se plăticesc

OCTAVIAN MILEA

(Continuare în pag. a VII-a)

PAG. 5

Prezent — Esămări — Speranțe
de viitor în

ENERGETICA MONDIALĂ

• De unde luăm combustibilul? • Producem energie, mai multă decît orînd, dar risipa este enormă • Căldură în țările reci și răcoare în țările calde prin... termoficare • Încotro evoluează producția de energie a lumii?

PORTILE DE FIER
Penultimul
agregat
în probe

Vineri, penultimul agregat al Centralei hidroelectrice de la Porțile de Fier a intrat în probe tehnologice. Evenimentul a avut loc cu două luni în avans față de prevederile din graficele din planșier și cu 28 de zile mai devreme față de angajamente.

Cu acest prîci, construcția care durează sistemul hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier, au adresat Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, o telegramă.

Drama unui teatru de dramă

Teatrul de stat din Valea Jiului traversează o perioadă dificilă. Unii susțin că este criza pe care o cîntă teatrul în general dar situația sa este mult mai critică decît a altor instituții similare. Numărul spectatorilor, în special de la seară, a scăzut vertiginos în ultimii ani și se întinde

dară mai este justificată prezența unui teatru dramatic în Valea Jiului.

APLAUZELE NU SPUN PESTE
TOT ACELAȘI LUCRU...

La scurt timp după înființare, cu două decenii în urmă, teatrul din Valea Jiului a devenit o amplă câmpie de cultură artistică a marelui. Colectivul de actori se deplasează prin satele îndepărtate și nu numai prin acestea, cu scopul de a trezi și cultiva gustul pentru teatru al țăranilor. Orientarea, devenită programatică, a dat-nuit ani de zile. Ea a pornit, indiscutabil, din intenții nobile, încercînd să răspundă unor desiderate stringente. Însă treptat, în ciuda realizărilor ce nu pot fi negate n-a sesizat un pericol major care îl pîndea: plafonarea, alunecarea spre periferia artei. Exigența mai redusă a spectatorului de la sate a fost luată aici ca un barem și nu ca un stadiu ce trebuia depășit toamă prin eforturile teatrului, ajungîndu-se astfel la scăderea pretențiilor colectivului artistic față de calitatea interpretării și valoarea repertoriului. Obisnuindu-se cu scenele „mici” — cu pretenții minime — colectivul actoricesc a simțit în un moment dat că nu mai este în stare să conlucreze cu cele „mari”. Această situație s-a reflectat în ecoul de care s-au bucurat spectacolele teatrului în confruntări semi-ficțive. De exemplu, participînd la faza zonală a Zilelor dramaturgice originale, desfășurate la Craiova, cu piesele

ALEX. BĂLGRADEAN

(Continuare în pag. a VII-a)

INFORMAȚIE ȘI ACȚIUNE

de ION IUGA

În evoluția civilizației informația este mai mult decît o sumă de fapte și idei, în funcție de esența informațiilor și de atribuțiile lor, acestea devenind pentru om un arbitru și un legitimator al acțiunilor sale. Vrînd-nevrînd, noi sîntem mamele la tot ce născocesc mintea omenească și în bine și în rău prin mijloacele rapide de vehiculare a evenimentelor, radioul, televiziunea, presa, cinematograful, care au anulat distanțele; în aceeași zi sîntem prezenți în senințea unor state străine sau în încăierările de stradă din nu știe ce țară capitalistă, în aceeași zi ne rănesc trisele bombardamente din Indochina și participăm la marșurile pentru apărarea păcii, în aceeași zi trăim activ marea aventură, uneori tragică, a omului în cosmos sau stăm de vorbă cu șomerii și greviștii marilor metropole. Ceea ce cu decenii în urmă ne provenea în spațiul citorva ani, nu o dată veste imbrăcînd vestim de legendă, astăzi aparține deopotrivă autorului și spectatorului, indiferent de aria geografică în care se desfășoară. Ritmul de existență se comprimă în aceste știri-metefore și ne obligă la opțiune în același ritm. Părăsim calitatea de informații nefolosite în locuindu-le cu altele noi, utile, ne integrăm în viața lor pentru a avada din pătratul pasiv al echilibrului școlar. Mass-media avînd o uluitoare putere formativă asupra vîrstelor entuziaste, este însă un profesor cu două fețe. Dacă tînrul receptor nu-i pregătît ideologic pentru selecția necesară, nu știe alege grîul de neghină, își irosește inutil timpul asimilînd și lucrurile lipsite de importanță ori înțelegîndu-le greșit. Lipsit de atitudine civică și etică, el poate prelua informațiile false sau reale într-un alt mod decît cel rațional, nu discernem binele de rău, și se întîmplă să acționeze uneori exact în altă direcție decît cea firească. Se cunoaște asemenea cazuri cînd, după relatarea unui fapt criticabil, o crimă, o spargere etc., unele creiere imature s-au hotărîsc a „urma exemplul” criminalului, al hojului etc. Spiritul de aventură — mai precis de acțiune fiind dominant la majoritatea tinerilor, se cere deci, ca informația să fie dirijată și comentată astfel încît cel informat să poată fi canalizat cu finele spre creație, spre căutare eroică, să fie ferit de irascibilitatea graiului, de boxa acuzată de omeneie. Mi s-ar putea reproșa că fiecare are dreptul de a citi orice, de a vedea toate imaginile vieții, și numai apoi să opteze. Da. Dar ceea ce-i important din toate este opțiunea, selecția. Și acestea pot fi canalizate în bine dacă receptorul este stăpîn pe alfabetul necesar prin care să înregistreze informațiile. Și acest alfabet se poate însuși încă de la vîrsta liceală. Tînrul trebuie învățat să citească, să pătrundă

(Continuare în pag. a II-a)

Silvestra Mariana, filatoare la „Tîndra Gardă” din București
Foto: PAVEL TINJALA

IN PRAGUL OLIMPIADELOR INTERNAȚIONALE
DE MATEMATICĂ ȘI FIZICĂ, DIN NOU DESPRE

CULTIVAREA VÎRFURILOR ȘCOLARE

Stăm aici, la masa unei inedite discuții, avînd în față paisprezece tineri, unii de cîteva zile bacalaurcați, cîteva încă elevi. Au 18—19 ani. E lotul nostru de olimpici matematicieni și fizicieni, pentru care, peste puțin timp, vom ține, școlărește, pumnii strînși întruicînt reprezentă peste hotare școala românească de matematică și cea de fizică. Ministrul învățămîntului, MIRCEA MALIȚA, l-a invitat la o discuție fără ordine de zi propriu-zisă. Pentru o consultare despre olimpiade, școala și cum îi pregătește ea, despre fizică, matematică, dar și alte discipline, despre ei, ca elevi, ca tineri, care se detașează din rîndul generației lor. Sînt — nu ne temem de cuvînt — vedetele generației lor, personalitățile de mine ale matematicii și fizicii. E bine așa. Avem nevoie de asemenea vedete, de asemenea străluciri. Trebuie să ne ocupăm de ele timpuriu, să le dăm sentimentul, fără teama că-i împingem spre infatuare, că pot deveni cineva, că trebuie să lupte să-și spună cuvîntul în știință. Bănuiesc că asta au și înțeles elevii din expresia: „Ținem foarte mult la gloriile voastre școlare, pe plan național ori internațional; aceasta este o mîndrie de tip nou a școlii”.

Cei care i-au ascultat, n-au avut dezmăgîri. Au înțeles că au de-a face cu un anumit tip de elev. Pe care, fără îndoială, îl interesează succesul la olimpiada internațională, dar îl leagă, indisolubil, de întreaga lor formație de pînă acum. Poate pe cei mai mulți n-ai fi trebuit să-i mai intereseze ce se face în școală; au depășit vîrsta de licen. Dar îi interesează. Îi interesează pentru colegii care le iau locul, pentru liceul nostru ca atare. În prezință ministrului învățămîntului gînduri rotunde, meditații autentice, frămîntări din patru ani de liceu, propuneri care s-au nîscut în mintea lor, ca oameni cărora li s-a adresat procesul de învățămînt. Dascălii pot fi mulțumiți. Categoria aceasta de elevi nu a cerut mai puțină muncă, ci mai multă. Dar repartizată cu pondere, încît să fie făcută cu înțelegință. Le-a displicut în anii de elev faptul că școala a abuzat cam mult de memoria lor și mai puțin de înțelegință, că stăruie ideea după care elevul este acel teren fertil care poate absorbi o cantitate mare de cunoștințe. Au

LUCREȚIA LUSTIG

(Continuare în pag. a IV-a)

BUCURILE VACANȚEI

Foto: GH. CUCU

67 000 de uniforme au spus școlii: „La revedere”

ILIE SILVIA

secretar al C.C. al U.T.C.

Ca de fiecare dată, iunie — luna absolvirii, marchează în cazul școlilor profesionale o semnificație aparte. Momentul solemn al despărțirii de școală se confundă cu cel al atestării unei noi promoții de muncitori calificați cu momentul creării acestora pe sub arcada principala a meseriei, în uzină. Este evenimentul care fixează în viața fiecărui tânăr cota exactă a devenirii sale profesionale, anunțând începutul etapei de angajare responsabilă a acestuia în împlinirea destinului producției.

În ultimele săptămâni au avut loc în întreaga țară festivitățile de sfârșit de an în cadrul cărora proaspeții absolvenți au spus școlii „La revedere”. Un cuvânt de rămas bun rostit în acest an de peste 67 000 de tineri care, cu certificatul de muncitor calificat în mână, se grăbesc să treacă pragul uzinelor pentru a putea să facă fără întirziere dovada pregătirii, a aptitudinilor profesionale.

Am încheiat un an clind pe băncile celor peste 400 de școli profesionale aproape 200 000 de elevi au putut beneficia de climatul propice însușirii meseriei aise. Peste două treimi dintre aceștia s-au pregătit în profesii cu durată de școlarizare de 3 ani. În acest an a crescut ponderea meseriei cu durata de 2 ani. În scrierile indicațiilor date de conducerea de partid, ponderea specialiștilor cu o durată de 3 ani scăzând ca urmare a reducerii duratei de școlarizare a unei meserii.

Începând din aceste zile fabricile și uzinele, șantierelor beneficiază de prospețimea, de ambiția, de dăruirea profesională a celor mai tineri muncitori și țării pregătiți în peste 305 de meserii, în industria energetică electrică și termică vor debuta în profesii contingente de electricieni pentru centrale sau pentru protecția prin relee, în industria extractivă, mecanici, mineri, electricieni sau lăcătuși de mână. În construcția de mașini, industria în care sînt cuprinși aproape 24 la sută din elevii școlilor profesionale de zi și peste 32 la sută dintre elevii de la seral, se vor integra obiectivelor existenței tineri calificați într-o foarte largă gamă de profesii, de la câștigul la ceașnică, care de la strungă și semiconductori, de la electromecanici de aparate de măsură și automatizare la opti-

Beneficiarii unor condiții superioare de instruire teoretică și practică

Beneficiarii unor condiții superioare de instruire teoretică și practică

Gîndindu-ne la tinerii care astăzi sau mine se vor prezenta cu timiditatea desprinsă din profilul vârstei la locurile înscrise pe foile de repartiție pentru a-și completa primul lor document în noua condiție — fișa de angajare — încerci o privire circulară întrebînd: cine sînt ei? Cîți zăcămint prețios uzine cu ei pentru a-și valorifica în rețelele tumultuoase ale producției?

— Sint, înainte de orice, beneficiarii unor condiții superioare de instruire teoretică și practică, ne răspunde fără să ezite tovarășul Petru Vrinceanu, director la Școala profesională a Uzinei de mașini electrice București. Am în vedere evident rezultatele din acest an cînd din 317 de absolvenți potențiali numai 2 n-au reușit să depășească rigorile lucrării de diplomă. După părerea mea se regăsește în acest rezultat bun tocmărităzinele de a crea cadrul cel mai adecvat bunei instrucții profesionale a elevilor. În U.M.E.B. sint opt maistri instructori, soși din producție, pentru a îndruma desfășurarea practicii. În trimestrele următoare an de studiu, viitorii absolvenți au fost menținuți pe viitoarele locuri de muncă.

Foto: GH. CUCU

ASTĂZI, CÎND PĂȘIM ÎN RÎNDUL CLASEI MUNCITORE

nind rezultate bune. Sint vizibile consecințele practicii în atelierul de producție-școală pentru prima dată constituit în uzină.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Am auzit de multe ori această expresie.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți. Am auzit de multe ori această expresie.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

vreți noul strungar Ștefan Csondi își face formele de angajare la uzina Tehnofit de prototipuri.

— Cum este? îl întrebăm, intenționat sumar. Răspunsul vine telefonat.

— Cred că ne vom descurca! — Normal. Toată lumea se gîndește în același loc, la confruntarea cu producția, cu programul de muncă, cu planul zilnic, cu normele. Ce au însă în vedere cînd spun acest „ne descurcăm” înainte de a fi trecut de „metrezele” primelor zile de muncă?

— Anul trecut am lucrat ca ucenic în anul II numai la mașinile. Mă voi întoarce tot acolo ca lucrător, ne povestește Viorel Mirea, de la Uzina de mașini electrice. Am executat în timpul școlii diferite piese, unele destul de grele. Voi primi acum unele și mai complicate. Nu mă sperii însă. Cel din atelier, s-au ocupat de pregătirea noastră ca de niște oameni cu care vor trebui să facă planul.

— Cazaneria cere și aptitudini fizice și intelectuale, decide discuția Pavel Haită de la Uzinele Vulcan.

— Fizicul lui Haită nu ne convînge clișeu de puțin că din acest punct de vedere „n-ar exista probleme”.

— Spune drept nu te-ai speriat cînd ai intrat prima dată în cazanerie?

— Ezită o clipă.

— Am evitat un timp să lucrez în hală. Am preferat o echipă care pe timp călduros lucrează afară. Dar au trecut doi ani.

Pavel Haită are acum în buzunar certificatul de calificare într-o meserie cu adevărat dificilă. Șaptea de acum doi ani a dispărut, se pare, fără să lase urme. Își amintesc de satisfacție de noțiunile de desen căpătate în școală (un cazanier trebuie să vadă în spațiu) le asociază deprinderile practice solid întipărite în gestică cotidiană. Așa ajungem la vorba cunoscută: „Cred că aș putea face orice lucrare în baza cunoștințelor asimilate în timpul școlarizării”.

— Școala ne predă uzinei cu un nivel de pregătire ridicat, ne răspund aproape identic Gabriel Văzaiu și Ion Teodorescu, Unul lăcătuș, celălalt electrician. Primul se va angaja la montaj-export în cadrul U.M.E.B. Colegul său, la „Electrotehnică”. Și unul și altul și-au fixat termenul de împlinire în zilele imediat următoare împlinirii noastre. Nimic mai simplu ca acest rînduri să le citească în salopeta nouă neajunsă încă de semnele transpirației.

Ca să înțeleg ce meserie are, este nevoie ca Ioan Cojocaru să-mi traducă acest PRAM care revine obsedant în fraze ale școlii: protecție prin relee și automatizări. „O meserie frumoasă”, după cum ne spune singur. Are contact cu întreprinderea Electrocentrale București și va călători într-una din unitățile respective. Imi demonstrează ce importanță au orele de practică în formarea viitorului electrician PRAM. De ce este nevoie ca și în lăcătușerie să se insiste pe asimilarea tehnologiilor și încheie ca și colegii săi de la complexul școlar energetic, ca și ceilalți din grupul „calduraze” oșpești ai paginii de față, să se angajeze în activitatea a ceea ce înseamnă: Școala ne-a pregătit temeinic, neîntînd să adauge că nu este dispus să aștepte nu știu cît timp pentru a da o confirmare practică a acestei, deocamdată, ipoteze.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

— Sint create condiții foarte bune de pregătire. Mult mai bune ca în anii trecuți.

Prezent — Estimări — Speranțe de viitor în

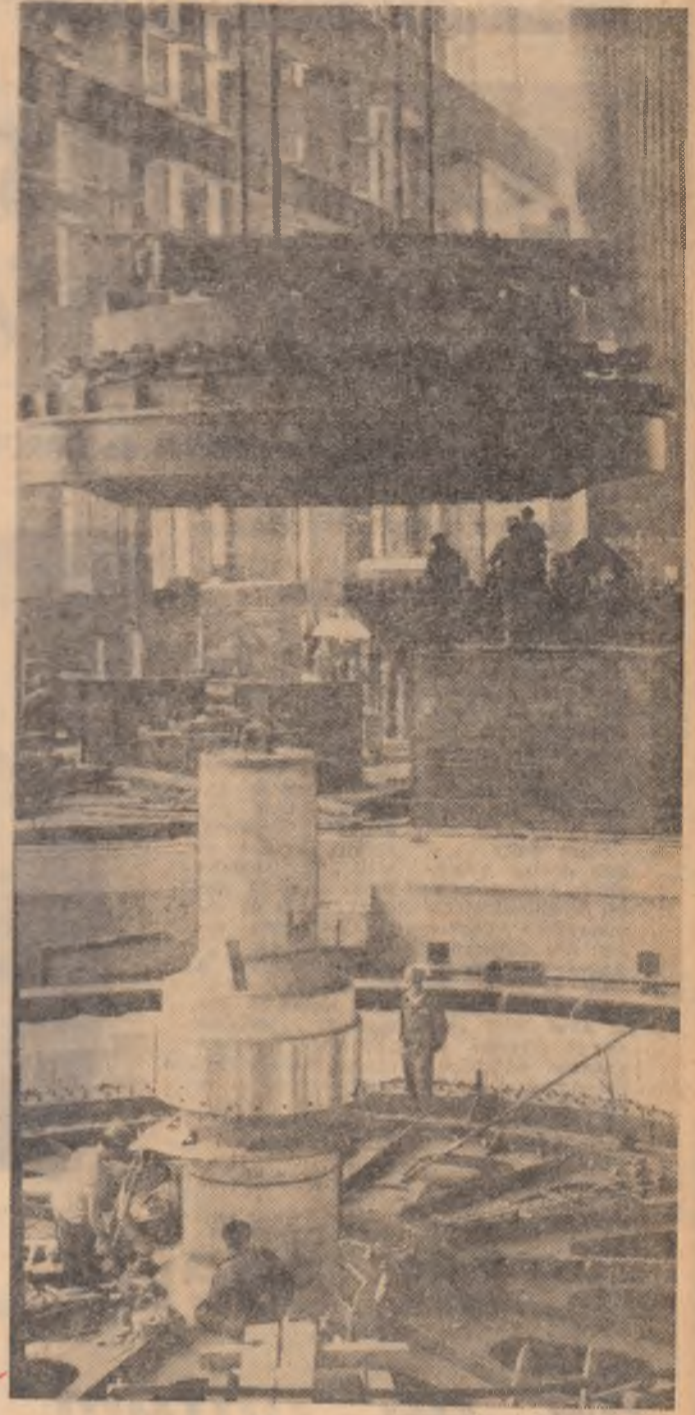
Energetica mondială

Energetica românească

Asigurarea bazei energetice a dezvoltării industriale naționale, cu o disponibilitate ridicată de creșterea nivelului de trai al populației, au constituit o preocupare permanentă a partidului și a statului nostru, concretizată în stabilirea unui ritm de dezvoltare al producției energetice superior celui înregistrat de industrie. Continuarea și în viitor a acestei politici științifice va permite obținerea a 55-57 miliarde kWh în 1975 și a 85 miliarde kWh în 1980, România progresând într-un ritm dublu față de cel mondial. Pentru a aprinde dinamica progresului nostru în acest domeniu, iată câteva cifre: în 1950 producția pe cap de locuitor era de 130 kWh; în 1965 a ajuns la 904,8 kWh în 1965 și la 1700 kWh anul trecut. În numai cinci ani puterea instalată s-a dublat. Dacă în 1965 au dispuneam de douăzeci și unu grupuri de 150 MW, în prezent numărul acestor grupuri este de 100, cu o capacitate de 320 MW în construcție la Iași, Borsos, Măntău, iar la Cămin, a intrat în funcțiune un grup de 315 MW. În țara noastră funcționează trei centrale termice cu puteri unitare de 600, 800 și 1.000 MW, iar la Porțile de Fier a fost construit și parțial dat deja în

funcțiune, în colaborare cu Iugoslavia, un grandios ansamblu hidroenergetic și de navigație, care prin capacitatea sa energetică totală ocupă locul II în Europa. Un element specific industriei noastre energetice îl constituie construcția unor centrale termice de mare putere funcționând cu cărbune inferior. Printre ele Ispolna și Ragozela, ultima efiată în construcție, urmind să atingă 1700 MW. Trebuie menționat că specialiștii români au obținut consumuri specifice de combustibili care se situează printre cele mai scăzute din lume, au asigurat automatizarea și introducerea calculatoarelor în controlul distribuției curentului electric și au pus la punct o rețea națională de distribuție. În viitor, activitatea în sectorul energetic va fi orientată la noi în trei direcții principale: a) concentrare sporită a puterii instalate în unități din ce în ce mai mari, punerea în valoare a unor cantități tot mai importante de lignit prin construirea de centrale termice în apropierea bazinelor carbonifere și realizarea de amenajări hidrotermice cu destinație multiplă. În același timp, va fi introdusă cea mai modernă și mai eficientă sursă energetică: fisura nucleară.

și la 21 la sută. Nu trebuie însă să se uite că toate aceste cantități sunt folosite numai pentru producerea de energie electrică; cifrele citate privesc și combustibilii necesari industriei, încălzirii locuințelor etc. Dacă este semnificativ faptul că peste 30 la sută din resursele energetice produse în lume sunt utilizate astăzi pentru obținerea curentului electric, care constituie forma cea mai superioară a energiei.

Montarea generatoarelor la hidrocentrala de la Porțile de Fier — numai rotorul cântărește 650 t.

Energetica, dar mai ales producția de energie electrică, constituie în prezent cea mai dinamică ramură a economiei în toate țările lumii. În general se apreciază că pe plan mondial producția de energie electrică se dublează la fiecare 10 ani. Într-o serie de țări, aflate într-un rapid proces de industrializare, cum este și România, această creștere are loc la fiecare 5-6 ani. Un asemenea ritm este explicabil întrucât, așa cum a rătat tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, în cuvântul său de salut adresat celei de a VIII-a Conferințe Mondiale a Energiei ce și-a ținut săptămintă această lucrări la București: „Este unanim recunoscut că energetica ocupă un loc de avangardă și aduce o contribuție decisivă la dezvoltarea civilizației moderne, la realizarea multor obiective de progres ale popoarelor, la ameliorarea continuă a traiului oamenilor... Căutarea de noi și noi resurse de energie, valorificarea cu eficiență maximă a celor existente, folosirea energiei în domenii tot mai largi ale vieții economice și sociale reprezintă astăzi preocupări primordiale pentru fiecare națiune care vrea să prospere, care dorește să participe la marea competiție a lumii contemporane”.

Ne propunem astăzi, pe baza unor anchete internaționale efectuate cu ocazia conferinței și a documentelor puse la dispoziția participanților cu acest prilej, să vă prezentăm cele mai noi date privind prezentul și perspectivele de dezvoltare ale energeticii în lume.

De unde luăm combustibilul ?

Cea mai mare parte a curentului electric produs astăzi în lume este asigurată de termocentrale. Spectaculoase ca edificii economice și asigurând cel mai redus cost al kilowattului oră, hidrocentralele nu reprezintă, totuși, elementul principal în cadrul instalațiilor producătoare de energie. Civilizația se află de aceea în fața unei probleme extrem de serioase: pe de o parte randamentul termocentralelor nu depășește în general 30-40%, ceea ce înseamnă că cea mai mare parte a energiei calorice conținute în combustibilii folosiți se pierde. Pe de altă parte cererea de combustibil este din ce în ce mai mare, atingând proporții realmente uriașe. Apare așadar pericolul epuizării rezervelor, mai ales a celor de petrol și gaze. Bineînțeles, scadența nu este imediată, dar în cursul secolului viitor s-ar putea să ajungem la limita posibilităților noastre de a exploata zăcămintele cunoscute. Există însă speranța că dezvoltarea centralelor cu combustibili nucleari, bazate pe fisura și pe utilizarea fuziunii nucleare dirijată vor contribui la asigurarea unor resurse energetice practic nelimitate pentru generațiile viitoare, oferind pentru un timp industriilor chimice cărbunele, petrolul și gazele de care are nevoie. Este într-adevăr o necesitate coincidentă faptul că o serie de minerale fosile conținute în crusta continentală reprezintă baza producției industriale de sinteză ca și a celei energetice.

gic, 46 la sută, iar gazul natural 20 la sută. În timp ce consumul de cărbune s-a redus în ultimii 10 ani, proporția acestui combustibil scăzând de la

Care sînt rezervele de energie primară ale lumii ?

Răspunsul la această întrebare nu poate fi încă dat cu exactitate — explorările continuă aduc mereu alte date. Totuși o serie de cifre, reprezentând posibilitățile noastre de investiții actuale, pot fi citate.

Rezervele industriale de cărbune superior sînt evaluate la 7.500 miliarde tone, iar cele de lignit și cărbune brun la 1.000 miliarde tone. Deși se consideră că numai 1/3 din ele pot fi exploatare economic tot ar însemna că la ritmul actual consumul omenirii e asigurat pentru 1200 de ani. Peste 7.000 din cele 7.500 miliarde tone de cărbune superior se găsesc în emisfera nordică, în special la sudul U.R.S.S., Europa de vest și S.U.A.

Rezervele de petrol erau estimate în 1963 la 53 de miliarde tone (față de 15,5 miliarde tone în 1951). Aici estimările se modifică mereu. Totuși, cifra citată înaltează și asigură consumul mondial actual decit pentru 30 de ani.

Gazele naturale. Rezervele sigure sînt approximate la 20 miliarde metri cubi, iar cele probabile și posibile la 60.000 miliarde metri cubi. Există și unele evaluări după care rezervele sigure ar fi de 30.000 miliarde metri cubi iar cele industriale de 170.000 miliarde metri cubi.

Resursele hidroenergetice ale lumii au fost estimate pe baza unor date asupra debitelor și caderilor cursurilor de apă. Se apreciază că potențialul tehnic amenajabil este de 15.000 miliarde kWh anual dar cel economic amenajabil se reduce la numai 5.000-7.500 miliarde kWh anual.

Cifrele citate nu pot fi desprinse totuși de încadrarea lor într-un fenomen extrem de important în contextul evoluției civilizației moderne: este vorba de enorma disparitate existentă între nivelele de consum a resurselor energetice primare dintre țările industrializate și cele în curs de dezvoltare. Pentru a aprecia decalajul dintre aceste grupe de națiuni este suficient să spunem că în timp ce în țările dezvoltate consumul anual de resurse energetice comerciale pe locuitor depășește 10.000 kWh anual, în țările de curind pornite pe calea industrializării, el atinge abia câteva kilograme, și nu trebuie uitat în legătură cu aceste cifre faptul că în țările situate într-o serie de regiuni ale Asiei, Africii și Americii Latine resursele energetice „non-comerciale” cum sînt lemnul, turba, deseurile producției agricole joacă încă un rol important.

și tehnic să asigure în acest sector o transformare radicală capabilă să determine o sporire importantă a eficienței. Soluțiile sînt așteptate din alte direcții: în primul rînd prin punerea la punct a centralelor nucleare reproducătoare cu neutroni rapizi, prin rezolvarea problemelor tehnologice care ar permite utilizarea generatoarelor magnezo-hidrocinetice în câmp randament poate ajunge pînă la 60 la sută, prin realizarea transmisiei electrice prin conductori criogenici sau care metalai fiind cufundați în heliu lichid apare fenomenul de supraconductibilitate chimică, și astfel, orice pierderi, prin construcția de generatori criogenici (unde același fenomen al supraconductibilității ar permite obținerea de puteri unitare de 2-5 milioane de kilowati). Și, de ce nu, obținerea unor metale supraconductoare la temperatură înaltă — ceea ce ar revoluționa întreaga balanță energetică a lumii?

Acestea sînt însă obiective ale unui viitor relativ îndepărtat: în 30 de ani. Mult mai actuală este dezvoltarea termocentralelor, care asigură totuși o eficiență sporită utilizării combustibililor fosili. Căci de-a VIII-a Conferințe Mondiale a Energiei s-a fost prezentat un raport special, alcătuit de către o comisie de oameni de știință din Suedia, Canada, Statele Unite, Franța, Ungaria, Italia, Elveția, U.R.S.S. și România. (Din partea țării noastre au participat I. D. Șănculescu și A. Mișu).

Căldură în țările reci și răcoare în țările calde prin... termoficare

Iată câteva dintre concluziile acestei comisii de termoficare care ne-au fost prezentate de către ing. Nils Holmin, secretarul ei.

În prezent centralele termice aruncă pur și simplu în atmosferă sau în riuri cantități enorme de căldură, reprezentînd de două sau de trei ori energia electrică pe care o produc. Și aceasta în timp ce în țările reci sau temperate există o cerere de căldură din ce în ce mai mare.

În prezent termoficarea folosește două sisteme principale: fie un circuit închis, în care apa este trimisă prin conducte să încălzească numai locuințele, sere, întreprinderi fiind recuperată apoi și deversată în riuri, fie un circuit deschis în care apa caldă furnizată de termocentralele electrice este pusă la dispoziția populației și numai pentru încălzire dar și pentru consumul casnic. În acest

din urmă caz, desigur sînt necesare măsuri suplimentare de purificare. Cea de-a doua variantă, care folosește o singură conductă permite transportul apei calde la distanțe mult mai mari (100-150 km). Căldura produsă de centralele atomoelectrice sau clasice va putea fi utilizată în viitor și ca o sursă importantă pentru desalinizarea apei de mare. În perspectivă se tinde spre crearea unor sisteme automate de distribuție a căldurii, care va fi utilizată în țările reci sau temperate pentru climatizarea întreprinderilor și locuințelor, pentru procesele tehnologice din industria chimică, a celulozei și hîrtiei, pentru încălzirea străzilor etc. Iar în țările din zona ecuatorială pentru asigurarea funcționării unor mari depozite frigorifice, a instalațiilor ce vor aduce în locuințe un aer proaspăt și răcoros.

Încotro evoluează producția de energie a lumii ?

Evaluarea tendințelor evoluției în acest domeniu permite să se estimeze că volumul global al producției anuale a resurselor energetice va atinge în 1980 circa 10 miliarde de tone de combustibil convențional, dintre care 2/3 vor fi constituite de petrol și gaze naturale.

În aceea etapă combustibilul nuclear nu va depăși în balanța energetică mondială un procent destul de redus — 4 pînă la 7 la sută. Cu toate acestea producția centralelor atomice va reprezenta în 1980 aproape un sfert din ansamblul energiei electrice furnizate de centralele lumii. (Ce se va ridica la acea

dată pînă la circa 10 trilioane kWh).

La ce ne putem aștepta în etapa următoare, care ne duce pînă la anul 2000 ?

Progresul științific și tehnic, realizările care se estimează că se vor obține în controlul reacției termo-nucleare, în conversiunea directă a energiei calorice, vor schimba probabil într-o măsură însemnată mijloacele de producție ale energiei în acea etapă. Cu toate acestea baza o vor constitui combustibilii clasici și centralele atomice utilizînd fisura nucleară. S-ar putea să apară o cerere considerabilă de curent dacă în lupta pentru eliminarea poluării aerului marilor orașe vor fi introduse pe scară largă automobilele electrice. Aici opiniile specialiștilor sînt împărțite: după părerea unora pînă atunci pîla cu combustibil va fi pusă la punct și va asigura un mijloc independent de propulsie pentru automobile.

S-ar putea pune întrebarea dacă oamenii nu vor fi tentați să folosească rezerve încă puțin explorate de energie: cea a marilor curenți de aer etc.? În această privință dl. Michel Barnaud, director adjunct al Departamentului de Cercetări și Cercetări de la „Electricité de France”, unul din participanții la ancheta noastră, ne-a oferit un răspuns bazat pe experiența unor îndelungate studii efectuate de această importantă societate franceză de stat. Centrala mare termică de la Rance, cu o capacitate de 240.000 kw s-a dovedit a fi un succes tehnic dar un eșec economic. Ea a rămas și va rămîne o experiență unică întrucît prețul curentului produs de asemenea centrale este extrem de scump. Deși la Rance, francezii au dispus de una din cele mai ridicate mării din lume (cu o diferență de nivel de 12 m, nu s-a putut asigura turbinelor o cădere mai mare de 5 m. Este evident că nicăieri în lume nu se vor întâlni condiții mai bune. Or, cu cît căderea e mai mică cu atît randamentul generatorului este mai scăzut, mai ales că în asemenea cazuri slaba diferență de nivel nu poate fi măcar compensată printr-un debit deosebit. În ceea ce privește energia eoliană, după experiențe care au durat 10 ani francezii au abandonat cercetările întrucît soluțiile se dovedeau neeconomice. De pildă, pentru a acționa un generator de 1.000 de kw trebuia construită o moară cu diametrul arilor de 30 metri. În schimb, în ceea ce privește energia obținută din centrale nucleare, în Franța, începînd din 1985, nu se vor mai construi decit asemenea producători sistindu-se complet instalarea de centrale clasice. Este de altfel rezultatul unei tendințe mondiale care per-

mite experților să estimeze că la sfîrșitul secolului circa jumătate din producția globală de energie electrică (ce va atinge 30-32 trilioane kWh) va fi asigurată de către centrale atomice. De altfel în anul 2000 cea mai mare parte a energiei electrice produse nu va mai proveni din hidro și termocentrale bazate pe combustibilii fosili.

În ceea ce privește balanța energetică a lumii se estimează că extracția va ajunge la circa 20 de miliarde de tone de combustibil convențional, 3/5 din resursele energetice fiind asigurate de petrol și gaz natural, 1/5 de combustibil nuclear, iar restul de cărbune.

Aceste estimări conțin și un element cu totul nou: exportul apreciază că un rol important în volumul combustibilului lăhid utilizat îl va juca petrolul obținut din nisipuri și sisturi bituminoase, a căror rezerve depășesc considerabil toate zăcămintele de petrol în stare liberă descoperite pînă azi.

Fiindcă sîntem la capitolul extracției merită citate și opiniile specialiștilor din sectorul minier. După părerea lor se vor extinde metodele de exploatare la zi, cu utilizarea unor excavatoare în sistemul „roată cu cupetă”, avînd un randament pînă la 3.000 de metri cubi pe oră. În industria petroliferă și a gazelor naturale, o dată cu sporirea vitezei de foraj, se va ajunge la mecanizarea și automatizarea integrală a acestor lucrări de prospectare.

O tendință, de asemenea semnalată în cadrul Conferinței Mondiale a Energiei, o constituie sporirea rapidă a puterii unitare a grupurilor electrogene. Există deja în studiu grupuri cu o putere de 2 milioane kw. (Adică un singur generator ar echivala cu aproape întreaga Hidrocentrală de la Porțile de Fier!).

În sectorul transportului energiei la mare distanță s-au construit și se dezvoltă linii de curent alternativ cu tensiuni între 750 și 1.200 kV. (Se pare că 1.200 kV constituie în alternativ, la stadiul actual al tehnicii, o barieră peste care nu se poate trece). În schimb, în curent continuu se urmărește crearea de circuite de 1.500-2.000 kV.

Aceste progrese vor fi completate de sistemele interconexiunii între sistemele naționale, ajungîndu-se spre sfîrșitul secolului la învingerea dificultăților tehnice pe care le pune crearea unei rețele de sisteme de transport a curentului la nivelul unui continent. Toate aceste progrese ale științei și tehnicii vor contribui la o sporire a eficienței utilizării resurselor energetice naturale, la accelerarea ritmului în care progresaază civilizația umană contemporană.

Anchetă de ANDREI BANC

Producem energie, mai multă decit oricînd, dar risipa este enormă

Care este în prezent producția de energie electrică a lumii? Puterea instalată, globală, a centralelor întregii lumii trece cu puțin de 1 miliard de kilowati iar producția lor anuală se apropie de 5 trilioane de kilowati oră. În ultima perioadă, procentul de creștere anual a producției de energie electrică în lume, era de peste 7 la sută. Creșterea producției de energie electrică este întovărită de modificări în structura balanței energetice mondiale, ponderea centralelor termoelectrice devenind din ce în ce mai evidentă. În prezent, ele produc deja peste 2/3 din curentul consumat pe glob. În același timp, o dată cu dezvoltarea lor și a hidrocentralelor se înregistrează și o creștere rapidă a numărului oa și a capacității centralelor nucleare.

Ca și în domeniul consumului de resurse energetice și în producția de curent electric se manifestă mai puternic chiar, inegalitatea dintre țările dezvoltate și restul lumii. Astfel, peste 3/4 din puterea instalată a centralelor electrice, ca și

3/4 din producția mondială de energie electrică este concentrată în numai 10 țări. În schimb, peste jumătate din populația planetei noastre se află situată în țări al căror consum de energie electrică pe cap de locuitor nu depășește 100 de kWh. (În timp ce media consumului mondial e de 1.500 kWh pe cap de locuitor...).

După cum spunem însă, producînd mai multă energie decit oricînd, risipim în același timp din ce în ce mai multă, întrucît pierderile, atât în producție cît și în transport, sînt considerabile. Desigur cuplarea producătorului de energie electrică cu celui de căldură constituie un progres, dar după aprecierile specialiștilor, ea nu va rezolva în mod optim problemele legate de creșterea eficienței modului în care sînt utilizate resursele energetice. În stadiul actual de dezvoltare al tehnicii, majoritatea țărilor au construit și construiesc în continuare centrale termoelectrice clasice, funcționînd cu combustibil mineral. Este puțin probabil ca progresul științific

Supraconductibilitatea la temperatura normală?

Recent, academicienii sovietici Leonid Verevichia, directorul Institutului pentru fizica presioniilor la Academia de Științe al U.R.S.S., a declarat următoarele: „Întotdeauna să obținem un material care să dispună de cele mai slăbute și de cea mai bună conductivitate, cum ar fi supraconductibilitatea la temperatură înaltă. Hidrogenul metallic, pe care sperăm să-l realizăm, nu va opune rezistență trecerii curentului la minus 53° C. În prezent temperatura maximă de supraconductibilitate este de minus 253° C. Dacă vom reuși, supraconductivitatea din hidrogen metallic vor provoca o veritabilă revoluție în energetică”.

Teoretic a fost prezisă existența hidrogenului metallic la presiuni enorme. Se presupune, de altfel, că el există pe Saturn și Saturn. După cum a declarat academicienii sovietici, în institutul său a fost atinsă o presiune de un milion de atmosfere. Într-o cameră din alaij de diamant se obține o presiune generală de 500.000 de atmosfere, iar într-un strat tubic se ajunge la un milion. Întreaga aparatură ca și alaijul de diamant au fost realizate în cadrul Institutului.

**IN EXCLUSIVITATE
PENTRU
„SCINTEIA TINERETULUI”**

**Laureați ai Premiului
Nobel răspund
la întrebarea:**

**EXISTĂ UN SECRET
AL CELEBRITĂȚII?**

Anchetă internațională de CAROL ROMAN

MELVIN CALVIN

Renunțat chimist american s-a născut la 8 aprilie 1911 în St. Paul, Minnesota. A urmat studiile la Colegiul Michigan și la Universitatea de Mine și Tehnologie din Minnesota. În anul 1937-1940 devine profesor la Departamentul de chimie al Universității Berkeley din California. Angajat într-un vast program de cercetări științifice, în anul 1946 este numit director al grupului de chimie bio-organică de la laboratorul de radiologie, al Universității Berkeley.

Omul de știință american este membru al Academiei Americane de Științe, membru corespondent al Societății regale britanice și a primit în decursul anilor numeroase distincții. Printre acestea se află și Medalia Dary, acordată extrem de rar de către Societatea regală britanică. În anul 1961 a fost distins cu Premiul Nobel în domeniul chimiei „pentru determinarea reacțiilor chimice care au loc la asimilarea biochimică a carbonului de către plante”.

**Un adevăr dur:
nu ne putem permite
nici o odihnă**

de MELVIN CALVIN

Cu toate preocupările mele arzătoare, în calitate de director al laboratorului de biodinamică chimică a Universității din California, găsesc atât de frumoasă și de folositoare solicitarea ziarului „Știința tineretului” încât îmi amintesc preocupării și vă trimit contribuția mea.

În ciuda specialității mele de chimist, întotdeauna am fost înclinat spre filozofie. De aceea, atunci când dv. mă chestionați despre un asemenea subiect cum este celebritatea — eu vă voi da un răspuns întrebându-vă la rândul meu: vă dați seama că abordând o asemenea întrebare încrecați, inclusiv, să definiți o trăsătură a speciei umane?

Ce mă face să mă hazardez într-o asemenea remarcă... Pornesc de la ideea fundamentală potrivit căreia fiecare om constituie o individualitate, un unicat, dacă vreți. Fiecarei ins — integrat mai mult sau mai puțin într-o colectivitate — îi place cel puțin în fața sa să se considere cineva, o proeminență, chiar dacă așteptările ar sau nu acoperire în lumea faptelor și a realităților. Nu cred să existe vreun om care să se autocategorizească a fi un ins de serie mare, un dizolvat în marea societate umană. Fiecare tinete — pe măsura puterilor ori a speranțelor, a valorilor reale ori a visurilor — să ajungă o personalitate ilustră, un „om mare” — sau, mai direct spus, o celebritate.

Adevărul este că această performanță nu se află nicodată în îndemna oricui, nici nu se găsește protagoniștii după simpla dorință ori ambii individuali. Ca să ajungi celebru trebuie să unesti efortul cu aplicația, capacitatea de meditație asupra ta ori a mediului din care porci, inteligența de a lega între ele lucruri aparent disparate, dar care armonizate prin talent și singurătate creează opera unică a realizării în favoarea omului și a necesităților sale generale ori specializate.

În cele ce urmează îndrăznesc să vă supun rațiunii câteva considerații asupra unor elemente care-l fac pe om să se afle în fruntea ființelor terestre, deținător al unor puteri demergice nesfârșite ca posibilitate, deși mărginite ca aplicație. De când omul a început să gândească a fost întotdeauna în căutarea unui cod de comportare în care să se încadreze atât individual cât și împreună cu semenii săi. De-a lungul milenilor a căutat mult — în magie, în religie, în filozofie. Ce aș vrea eu să fac ar fi să explorez posibilitățile științei în această căutare plină de semnificații care l-a înălțat pe om deasupra tuturor ființelor terestre. Astfel, în conduita sa, omul a reunit un mănunchi de principii după care se ghidază, declarat sau subconștient.

Primum și cel mai puternic principiu îl reprezintă fundamentală sa convingere că universul se conduce după legi inexorabile. Încercând să descopere originea acestei convingeri, se pare că o găsește într-o noțiune de bază descoperită în urmă cu câteva mii de ani și enunțată pentru prima oară în lumea apuseană, la popoarele antice; și anume — universul este guvernat de un singur rînd de legi și nu este produsul fantaziei unui mare număr de „zei”, fiecare guvernându-și propria sa provincie potrivit propriilor sale legi. Această concepție pare să fie fundamental istoric al științelor moderne.

Un al doilea principiu pare să fie calitatea fundamentală a minții omenești — care s-a format în urma unei selecții naturale într-o evoluție de milenii — de a dori să cunoască și să înțeleagă totul din jur. Această trăsătură există și este sursa marilor realizări ale omului în toate domeniile sale de activitate: artă, știință etc. Când această nevoie de a cunoaște este imbată cu convingerea că un anumit domeniu nu se poate cunoaște decât prin cercetare, în principiu cel puțin, duce la înțelegerea unor noștințe inițial inaccesibile prin așteptarea de lege a universului, atunci iese la iveală un adevăr de care te legi pentru o oră, o zi, o săptămână, un an, o viață întreagă.

Este în firea omenească să apară un anume

moment când ești descurajat de multitudinea de date științifice sau sociologice pe care le afli; ori ai nevoie de a cuprinde și de a înțelege tot ceea ce omul contemporan cunoaște. Această chestiune apare cu mult mai evidentă în epoca noastră de „explozie informațională” în care trăim. Se petrece următorul fapt în aparență banal dar plin de enorme consecințe practice și comportamentale: e cumulum de informații asupra unui subiect este consolidat și zdruccinat implicit, datorită fluxului vesnic de informații, care vin să solidifice o cunoaștere din natură dar care este anulată treptat de marile detalii ce-ți parvin. Încit, omul modern se află într-o fundamentală contradicție care-l solicită la extrem capacitatea de selecționare și de decantare, de substragere a ceea ce este esențial de accidentul efemer fără de rezonanță pentru un fenomen ori pentru un caz.

Cum trebuie privită această situație pe plan etic?

Așadar atunci când mintea este „supr încălzită” datorită multitudinii de date științifice într-o cercetare ori un subiect, în general, înseamnă că a sosit timpul de a sta și a medita asupra unei simple amoebe miraculoase. După cum se cunoaște, amoeba are numai o singură celulă. Dar poate să se reproducă de nemăsurat ori într-o singură oră; ea poate cauză necazuri necunoscute omului sau altei ființe din natură datorită capacității sale de a se interfera în mijloc de celule. Ea are numai o celulă și totuși își schimbă forma, mărimea, poziția și fără să vrea este nedecisă: cine îi vor fi descendenții? Dacă o amoebă, o singură celulă, poate face atât de mult, înseamnă că există loc și pentru inteligența la om. Omul ca acțiunea întotdeauna. El ca gâsi ceva în plus — și zăpăcic ca fi diferit miine de ceea ce este azi.

Omul a învățat treptat, de-a lungul secolelor, că propria sa viață depinde într-o mare măsură de cea a vecinului său. De secole acest proces a continuat cu pași de melc, în timp ce propriile sale „reziduuri” au fost aruncate în stradă, iar vecinul a fost nevoit să calce pe ele. Totuși lucrurile nu s-au oprit în acest punct. A intervenit autoconservarea personală și necesitatea de progres a colectivității umane, una fără cealaltă neputînd exista. Treptat a fost perfectat un sistem de colaborare umană, contractul social, de care a depins atât de mult propășirea speciei umane.

Astăzi fiecare emisie de gaze de la teava de esapament a unei mașini contribuie la iritarea celulelor susceptibile de cancer la fiecare dintre noi. Și totuși, în ciuda momentului, savanții din lumea întreagă se străduie să elimine cu totul această teavă de esapament! Cu alte cuvinte sîntem o parte dintr-un întreg — ca cuprindere, ca istorie, ca preocupări...

Cîndva omul era interesat doar de educația propriului său vîlstar. Dar acum trebuie să înțea seama că lumea copilului său va trebui să mosească doar ceea ce este bun și sigur, la fel cu toți copiii, dintre care unii sînt mai puțin educați. Nu de alta, dar la fel ca și în natură — și în societate pot exista anomalii. Buniăoară, omul instruit, pregătit, doritor de bine și frumos pentru omeniire poate fi distrus, mutilat sau înrobît de către omul care nu are nici o educație — de-acasă, de la școală, de la societatea în care trăiește — și care este pus să deservască cauze inumane pentru scopuri individualiste. De mil de ani sîntem învățați că omul trebuie să fie susținătorul fratelui său, dar revine stîmba și sarcina de a da exemplu după exemplul asupra adevărului acestei concepții filozofice.

Am convingerea că nu poate exista nici un ultim drept, nici o înțelegere finală, nici o soluție permanentă pentru problemele omeniirii — aceasta ca sistem închisat de principii ori dogme. Pentru ca schimbarea este inerentă în structura moleculelor din care sîntem compuși. Acesta este poate cel mai dur adevăr, deoarece ne sugerează că nu ne putem permite nici o odihnă.

Mihal, Brașov: „Poate nicodată nu m-aș fi aplecat asupra unei colți care de hirtie pentru a asigura rînduri care să-și aibă zborul spre dv., aș fi rămas același cititor pasionat și anonim al rubricii. Dar iată că am făcut acest pas. Dar oare cine vă scrie? Eu, un tânăr de 20 de ani, un elev al unei școli de ofițeri, un om care îndrăgește viața, oamenii, care crede în viitor. Ce m-a determinat să vă scriu tocmai acum? Oare nu au fost și alte articole la care aș fi putut să-mi spun și eu părerea? Ba da, dar abia acum am hotărît să dau un răspuns la o scrisoare, unei tinere care are 20 de ani, e o fire romantică, cu o mare încredere în oameni, în viață, în adevăr. E vorba de o adolescentă din Hunedoara, care prin a sa scrisoare dă foarte multe sfaturi bune, spune lucruri foarte adevărate, dar uneori greșite. Poate faptul că nu a cunoscut îndeajuns viața o determină să procedeze așa. Poate a avut ea însăși o decepție. Și atunci, desigur, se pare că privești lucrurile foarte lucid, omii anumite fapte pe care încă poate nu le-ai trăit. Dinna spune că nu a auzit nicodată un bărbat afirmînd că a încercat cu răbdare și curaj să înfrumusețeze sufletul unei reprezentante a acestui „sex slab”. Oare să fie adevărat? Nu! Și faptele dovedesc acest lucru. „Domnii”, cum îi numesc pe bărbatul în discuție, au uitat de acest lucru. Nu am uitat-o nici eu. Și dacă încercările dau uneori gres, asta nu e numai din vina lor. Dar, poate lucrurile o să fie înțelese și mai bine, dacă veți urmări ceea ce vă voi scrie mai departe, ceea ce mi s-a întîmplat mie.

Ca orice tânăr care sosește într-un mare oraș, m-am preocupat să-mi fac o prietenă cu care să pot petrec o seară în mod plăcut, cu care să merg la un dans sau la film. Nu mă gândeam la dragoste. Într-o seară am participat la o reuniune. Totul era așa de frumos. Teții tinerii erau veseli, fericiți. Doar într-un colț,

retrasă, stătea o tinărară. M-am îndreptat spre ea și foarte politicos l-am cerut să-mi acorde un dans. A acceptat. Am urmat apoi alte reuniuni, alte dansuri alături de ea. Ajunsesem să ne cunoaștem foarte bine, știam că e în primul an la Institutul pedagogic. Între noi era o armonie deplină, sufletele noastre erau deschise. Totul a durat pînă cînd... eu nu am fost odătit în orele. Nu ne-am putut întîlni. A doua zi un coleg mă anunță că s-a picărit de mine, de prietenia noastră. Am rămas foarte ulmit. Nu am putut să cred. Era imposibil. Am scris zeci de rînduri către ceea pe care o credeam capabilă de a înțelege viața. Nu mi-a răspuns. Am făcut totul să o reîntînesc. Mă ocolea. Și timbul a trecut. Într-o zi sosește o scrisoare de la ea. Rîndurile ei descriau reztru pentru cele întîmplate. Era tristă, dorea să se reîntîlmim... Și ne-am reîntîlmim... Tot la o seară de dans... Am invitat-o și am dansat cu ea. M-a rugat să o uit.

Cînd l-am amintit de cele scrise a început să rîdă. De atunci am înțeles-o foarte puțin. Se pare, uneori, că privirea ei mă caută. Era doar o părere, călă. Imediat, lumina din ei dispărea și revenea la lumea ei. Și-atunci mă întreb: oare oamenii pot fi așa de înovați de greșelile altora? Viața e așa de frumoasă și trebuie trăită. E adevărat, trîm în secolul vitezei, al marilor dorințe. Dar tineretea nu si-a pierdut nimic din frumusețe. Nu, serile de dragoste, floile și plîmburile sub domul de lună nu s-au demodat. Au rămas la fel ca niște cude din care sorbi adevărată fericire. Adevărată viață. Și nici adevărată dragoste nu a rămas de domeniul romanului. Ea mai poate fi trăită și azi. Eu însumi o trăiesc și e așa de plăcut să știu că de ani și ani o pașune se păstrează fără a-și pierde cu nimic strălucirea, ba, dimpotrivă, luminează mai puternic drumul fericirii. Aceasta este părerea mea. Oare se poate zîmbi și altfel?

Da, din păcate, se poate gîndi și altfel. Ne-o dovedesc destul de numeroase scrisori pe care le primim de la dezamăgiții și dezamăgite în amor. Am fost acuzat (cu dreptate sau fără — nu știu) că nu-i iau în serios pe cei care suferă din dragoste, că ironia mea vine să rănească sufletele deja invalide, dar nici mic nu-mi vine ușor să procur atîta seriozitate pentru a înțelege vaietul unui tânăr care, la 18 ani declară că viața nu mai are nici un sens și haz din moment ce ea nu mai e alături de el. O astfel de declarație trebuie pusă de la început sub semnul sentimentalismului livresc, al unor stări confuze culese din filme și cărți care supraîncălzează romanșoul. Nu sînt, desigur, de acord nici cu cînimul unui psiholog canadian care scria o carte cu titlul „În secolul nostru nu se mai moare din dragoste”. Generația tinărară de astăzi (spre cîntec ea) nu este mai puțin sentimentală ca generațiile de acum trei sau patru decenii, care se dădeau în vînt după melodrame (sînt uluit să aflu acum cite femei s-au sinucis de durere la moartea lui Rudolf Valentino).

Dar, iată, nu mai departe, o scrisoare primită astăzi de la un tânăr, T. Lică, din județul Argeș, care ne declară că, din pricină că la fata pe care o iubeste îl face mereu gelos, crede că, va ajunge un om ratat. „Dacă voi pierde această ființă, scrie el, textual, voi deveni un om ratat, Fericirea mi-o pot găsi numai alături de ea”. Oare? Oare să fie dragostea singura împlinire care asigură fericirea și echilibrul unei existențe umane? Desigur, nu pun la îndoială tulburările pe care o dragoste nefericită le poate produce în viața unui om. Dar e bine întotdeauna să ne vedem capabili a fi tari în fața propriilor insuccese, fie ele și în iubire. Și nu din simpla farișemă fac apel la a se înțelege că viața oferă omului multe alte posibilități de împlinire. Să ne întrebăm, deci, și ce loc ocupă în construcția personalității noastre idealul profesiei, al dăruirii pentru binele comunității, al conducerii spre fapte de glorie pe exploratori, savanți, cosmonaui, cu ce motivație interioară și-au acoperit jertfa conștientă scriitorilor pilot Saint-Exupery sau adolescența Zoia Kosmodenskaia? Personal, nu cunosc oameni ratați, adică deveniți inutilizabili pentru societate, din cauza dragostei, decît din literatură, și nici pe aceștia nu-i cred decît atunci cînd știu că în jurul lor nu a existat nici măcar o fișie de lumină care să-i cheme spre altceva. Din această pricină scrisoarea dumitale mi-a atras atenția, pentru

Crigore Rotaru, Buzău: „O să mă refer la scrișoarea tinerii M. Z. din Arad. De la început trebuie să spun că 99 la sută din cele scrise acolo sînt adevărate și cred că pot constitui micul sîntos al unei discuții. Să-i zicem, general. Îndrăznesc să spun că scrisoarea adusă în discuție mi-a răscolit amintirile, făcînd să-mi deieze prin minte ani de neuitat. Mai mult de trei sturcturi din „colegii mei zăceau de două boli deodată: tendința de a exagera moda și tendința ridicola de a ridica muzica ușoară spre virful strălucitor al artei, al sublimului îmi amintesc că i-am adus două strofe din Heine și la sfîrșit i-am văzut tulburat. Poate nu credeți că după aceea memorase majoritatea sonetelor lui Shakespeare și foarte multe poezii din Renașterea italiană. N-am așez exemplul de mai sus spre a leși în evidență. Unde vreau să ajung? Trăim printre oameni excepționali, e de ajuns numai să-i descoperim. Dacă un om are un vîlcu, nu înseamnă că e un ratat. Și nu net; e mare numărul tinerilor care cred că viața e o grăoînă plină de flori mirositoare și e de ajuns numai să întîlni mină și să le culegi. Plus-teste în ei o leno spirit-

CURIERUL NOSTRU DE SIMBATA

De la OM la OM

de ION BĂIEȘU

că există în ea o ambiție bărbătească de a învinge cu calm un eșec sentimental, încrederea realistă și dreptă în viață, în generozitatea cu care știe ea să-și răspundească pe cei puternici. E adevărat ceea ce spun: „Tineretea nu și-a pierdut nimic din frumusețe”.

G. D., județul Timiș | Familia fetei cu care vreți să vă căsătoriți dorește trecerea echipajului nunțial prin biserică. Mărturisind că sîntei un ateu convins (inclusiv părinții dumneavoastră), mă întrebați dacă faceți o altă de mare gresală acceptînd acest „gest peruil”, în care nu credeți și care nu are nici un fel de valoare.

Între-adevăr, „gestul” de care vorbiți și-a pierdut de mult orice valoare etică, dar de ce să acceptați la această vîrstă un compromis, un fals? Așa cum se răspunde într-o rubrică trecută unuș alt tînăr ajuns cu nunta în fața unei dileme de natură religioasă, eu nu m-aș putea imagina cu piostriște pe cap, fără a deveni, literarmente, un caraghios. Dar dacă dumneavoastră vă convine figura aceasta, sîntei liber s-o acceptați...

Dănuț Irinel, București: Scrișoarea dumneavoastră e frumoasă, sînt în ea cîteva pagini de literatură care m-au emoționat. Dacă după toate cele petrecute mai puteți fi fericit? Desigur. La douăzeci și doi de ani viața începe din nou în fiecare dimineață.

Marinela Vasile, Sibiu: Mă îndemnați să-i sfătuiesc pe toți părinții să nu se mai amestece în afacerile sentimentale ale fiilor și fiicelor lor, adică să-i lase să se căsătorească cu cine cred ei de cuvință.

Mărturisesc că mi-aș lua oricînd această răspundere, dar ce ne facem cu acele numeroase cazuri în care tinerii se pripesc și dau apoi naștere unor drame care ne intristază pe toți? Chiar atunci cînd greșesc față de noi, părinții nu o fac decît din dragoste și grijă. Să-i iertăm... Și să judecăm (cu capetele noastre) situațiile...

S. Mimi, Galați: Ce să faceți ca să slăbiți? Grea problemă. Medicii ne duc dintr-o confuzie în alta. La început știam că putem slăbi dacă mîncăm fructe, ca apoi să aflăm că un kilogram de mere îngrășă cit șapte fripturi în sine. Un singur remediu e sigur: mersul pe jos. Dovadă că cei ce au trăit înaintea apariției „Fiat”-ului și tramvaiului nu-și făceau astfel de probleme.

G. Magdalena, București: Ne cereți o părere sinceră despre romanul trimis (patru file, șapte capitole, fără titlu). Romanul are o calitate enormă: e foarte scurt. E adevărat că n-am înțeles nimic din el, dar asta nu vă împiedică să-l publicați (pe banii dumneavoastră). Editura „Litera” vă stă la dispoziție.

de colegul de bancă, unu dintre elevii inteligenți ai clasei, care alerga flămînd după muzica ușoară străină. În rest, era un lucid: știa să învețe, nu disprețuia munca, știa să-și iubească prietenii, descifra ca nimeni altul relațiile tainice dintre feromone, era de o subtilitate de ne-descriș, gîndea corect și mai frții de toate era modest. Îl implena de amărăciune nemodestia allora. Erăm prieteni și sîntem. Singurele puncte divergente dintre noi: eu nu sufeream fotbalul și muzica ușoară, el nu suporta poezia contemporană. Cînd începeam discuția pe această temă ne certam și nu vorbeam 2-3 ore. De sopteam vreo strofă din cine știe ce poezie se strimba ironic sau își astupa urechile. Pînă la urmă această pinză artificială a fost sfîșiată. Tin minte

De acord cu scrișoarea și, mai ales, cu ultima frază, care, din cite înțeleg, dorește să-mă iudeme pe cei conștienți de anumite slăbiciuni ale colegilor lor, la acțiune și nu la izolare. Prin aceasta se și deosebeste omul care crește și se formează în climatul nostru spiritual, de cel ce aparține unei lumi a individualismului, a bunului plac egoist. Căderea în superficialitate a unora, tot așa ca și pornirile spre golănie sau violență ale altor tineri pot fi, la urma urmei — și, exemplare ne sînt la îndemînă — împotriva noastră, a celor care gîndim și trăim cu seriozitate, care vrem să facem lucruri bune, înțelegînd rosturile lumii și ale noastre în rîndul ei.

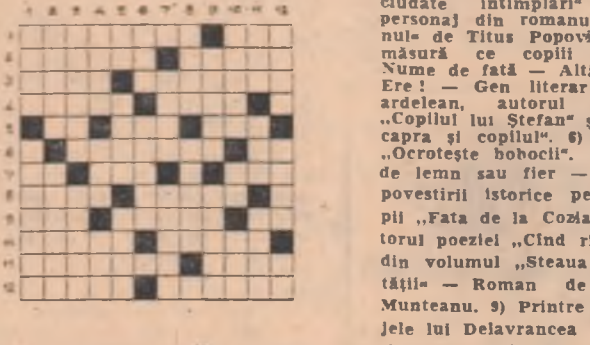
Cocirlea Costică, Sucele: Neplăcutele întîmplări pe care le-ai trăit ne-au „revoltat”. Am solicitat Inspectoratul General al Miliției.

K. L. K., Sibiu: Sîntei indignat că unii dintre cititorii v-au ironizat.

Încin să cred, acum, c-au avut dreptate. Trimiteți-ne adresa. V-au sosit foarte multe scrisori la redacție. Apropo: Vă mai mențineați propunerea? Sîntim nevoia unei explicații.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

POVEȘTI

VERTICAL: 1) Poet român, autorul volumului „Mă uit în ochii copiilor” — Autorul volumului „Măi de nopți” din ciclul basme arabe. 2) Copiii „Căpitaniului Grant” — Autorul volumului „Podul de aur”. 3) Autorul povestirii „Patru ciudate întâmplări” — Elev, personaj din romanul „Străniile de Titus Popovici”. 4) Pe măsură ce copiii cresc — Nume de fată — Altă fată. 5) Ere — Gen literar — Poet ardelean, autorul poeziilor „Copilul lui Ștefan” și „Motul capra și copili”. 6) Cuiș — „Derotește boboci”. 7) Bară de lemn sau fier — Autorul povestirii istorice pentru copii „Fata de la Colza”. 8) Autorul poeziei „Cînd rid copiii” din volumul „Steaua singură-tății” — Roman de Francisc Munteanu. 9) Printre personaje lui Delavrancea și Molliere — Ca ziua de vară. 10) Dolci (reg.) — Cînd se vîntă copiii — Corn fără vîrf. 11) Asociația tinerilor chimiști — Pasunile copiilor — Stimulat în joaca copilului. 12) „Disciplina” copiii Domnului Vuca — Poet ardelean, autorul poeziei „Copilul din volumul „Ne cheamă pămintul” — Gheorghe Udreă.

ORIZONTAL: 1) Autorul volumului pentru copii „Niciu-lăși” — Măncușă. A scris povestirea „Copii schimbări”. 2) Îi aparține volumul de copii „Gelsomino în Țara Mincinosilor” — Poet român, autorul volumului de versuri „Pentru pionierii țării”. 3) În cameră — Autorul povestirii „Doi Feți cu stea în frunte”. 4) Celebrul personaj creat de Zaharia Stancu, îndrăgit de copii. — Cîni întoarse. 5) Nicolae Cazacu — Autorul volumului „Povestind copiii”. 6) Se pescuiește cu mina. 8) „Căpitan la 15 ani” — Supra ani și ani (Pl.). — Agenție (abr.). 7) Poștă — Alci (pop.). — Copil la telefon. 9) Nume de băiat — Autorul volumului de povestiri „Făt Frumos cînd era mic”. 9) În centru Mihal — Oraș în U.R.S.S. — Albă pe margini. 10) Poet român, autorul volumului „Păcăliți și Tîndăliți” — Scriitor francez, autorul romanului „Povestea copilului pierdut”. 11) Personaj al basmului orlental îndrăgit de toți copiii (2 cuv.). — Mama către copil (slng.). 12) Din familia romanilor — Autorul povestirii „Darie” din ciclul „Povestind copiii”.

A LA MANIERE DE...

LITERATURĂ PENTRU COPII

Iepurasul cel mic, pentru că trebuie să fie și un iepuras mic, la urma urmelor, era, nu o să neascălător. Îi plăcea — poți să știi de ce, cine poate da o explicație științifică ca lumea? — că varza. Noi putem explica multe lucruri, jubii cititori, dar există și o mică-mică-foarte mică parte pe care o explicăm mai greu sau o vom explica într-un viitor foarte apropiat. Noaptea în somn avea tot felul de vise supranaturale, de care îi era uneori și în lui rușine: se făcea că varza e cînd morcov, cînd conopidă, cînd ardei gras! Într-o zi au dispărut — așa în realitate, firesc, sau mai degrabă nefiresc — mai multe... legume, a căror nume poate (nu poate, ci sigur) că nici nu e prea indicat să-l pronunțăm alt de des. Disparația a fost sesizată de cel de-al 37-lea frate, unul dintre mulții iepurași buni și cumini, mono-

UMOR

asa, „ca să fie frumos”, că o varză reală e mult mai reală și mai de preț decît chiar una desenată. Cel mic a înțeles, firește, și au trăit cu toții fericiți în pădurea lor, unde nu ploua și nu bătea vîntul nicodată, unde nimic nu se vestejea, au trăit fericiți cu toți, arborii, rîzele și florile, ei și bunicele lor, căci și florile au bunice, dragi copii, chiar dacă ele nu se vad cu ochiul liber.

Morala (mai ales pentru cititorii sub 14 ani): Un iepuras mic trebuie să fie un adevărat iepuras mic și să se spele zilnic pe dinți.

Povestire gîndită, redactată, corectată și semnată de un colectiv — din care face parte numai:

CORNEL RADU CONSTANTINESCU și TUDOR STĂNESCU

Antrenorul Mărdărescu (Politehnica): Și nu uitați băieți, la București adversarul joacă în formula 11+1 la centru. Desen de M. OPROIU

Fără cuvinte Desen de CORNEL TABACU

UNA NOASTRĂ ADEZIUNE POLITICĂ PARTIDULUI

Un act de deosebită însemnătate pentru întărirea legăturilor cu toate țările socialiste

Telegrame trimise C. C. al P. C. R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Principialitatea marxist-leninistă a politicii P. C. R.

Insufleții de un sentiment de profundă mândrie și de deplină adevărată, tinerii români, germani, maghiari, sârbi și de alte naționalități din județul Timiș au urmărit vizita delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România în țările socialiste din Asia, act de o însemnătate deosebită pentru întărirea continuă a legăturilor frățești, de prietenie, între țările socialiste, contribuție prețioasă la cauza generală a socialismului.

Acastă vizită se înscrie în contextul general al politicii externe a partidului și statului nostru, exprimă hotărârea patriei noastre de a contribui împreună cu celelalte țări socialiste la cauza progresului și păcii, la rezolvarea pe cale pașnică a tuturor problemelor lumii contemporane, la conjurarea eforturilor tuturor popoarelor pentru egalizarea unor relații noi, de colaborare pe baza deplinei egalități și a intererilor reciproce.

Bilanțul rodnic al vizitei a scos în evidență contribuția deosebită de prețioasă pe care și-a adăugat dumnezeavoastră personal, mult stimată tovarășe Nicolae Ceaușescu, la afirmarea consecventei politicii a Româ-

COMITETUL JUDEȚEAN TIMIȘ AL U.T.C.

Eforturile partidului pentru întărirea unității tuturor țărilor socialiste

Asemenia întregului nostru popor, tineretului din județul Arad a urmărit cu un deosebit interes vizita oficială de prietenie a delegației de partid și guvernamentale române în țările socialiste din Asia, activitatea rodnică desfășurată pe tot parcursul vizitei.

Manifestările de stimă și prețuire ale oamenilor muncii din țările vizitate, caldă prietenie cu care au fost întâmpinați pretinzându-lii soții poporului român, ne-au umplut inimile de bucurie și satisfacție patriotică, ne-au întărit sentimentul că tot ceea ce s-a împlinit în țara noastră, sub conducerea Partidului Comunist, se bucură de apreciere în întreaga lume, că România socialistă este cunoscută și respectată pe toate meridianele globului.

Tocmai de aceea, simțim mândri că aparținem acestui popor bărnic și talentat, mult încercat de-a lungul vremurilor, dar care, sub conducerea neîntreruptă a comunistilor, a clădit o Românie nouă, aflată — în prezent — în rindul țărilor cu o economie în plină ascensiune și cu o cultură tot mai înfloritoare.

Activitatea intensă și multilaterală a delegației, consacrată cauzei unității țărilor socialiste, aportul personal, deosebit de prețios, al dumnezeavoastră, stimată tovarășe Ceaușescu, ca și rezultatele convorbirilor avute cu reprezentanții popoarelor chinez, coreean, vietname și mongol, se bucură de aprecierea

COMITETUL JUDEȚEAN ARAD AL U.T.C.

Principialitatea marxist-leninistă a politicii P. C. R.

Animat de un profund atașament față de politica marxist-leninistă, științifică, clarvăzătoare a partidului, tineretului din județul Suceava a urmărit cu via interes vizita pe care delegația de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România, o strălucită realizare a internaționalismului ei consecvent.

Fărăns de sentimentul dragostei și prețuirii pentru lot ce se înfățișează în patria noastră, având conștiința responsabilității sale, tineretul sucevean a doborât și cu acest prilej caldă mulțumiri Partidului Comunist Român, dumnezeavoastră, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu. Vi asigurăm că vom munci, pe măsură ce vom avea ocazia să luăm parte la activitatea desfășurată în țările socialiste și să contribuim la realizarea intereselor noastre socialiste, să acționăm și în timpul acestei vizite de urmasă importantă, pentru promovarea cauzei socialismului și păcii.

Vizita delegației de partid și statului nostru în țările socialiste

COMITETUL JUDEȚEAN SUCEAVA AL U.T.C.

Solidari cu lupta popoarelor împotriva imperialismului

Trăim clipe de o înaltă mândrie patriotice, de o înaltă dragoste, de recunoștință pentru P.C.R., am urmărit cu viu interes vizita oficială de prietenie întreprinsă în țările socialiste din Asia de delegația de partid și guvernamentale române, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al poporului român, eminent om de stat, militant de frunte al mișcării comuniste internaționale, unul al prieteniei și înțelegerii între popoare.

Noi, generația tânără a unui dintre cele mai industrializate județe ale României, am fost zilnic alături de dumnezeavoastră, iubite conducător al partidului nostru, bucurându-ne de primirea entuziastă și sinceră, făcută delegației, semn al justității principiilor ce călăuzesc relațiile partidului și statului nostru cu celelalte țări și state socialiste frățești.

O deosebită bucurie ne-a produs aprecierea deosebită de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. activității desfășurate de delegația de partid și guvernamentale, stimată tovarășe Nicolae Ceaușescu, activitate ce se înscrie întru totul în linia generală a politicii externe a partidului și statului nostru trasată de hotărârile Congresului al

țările convorbirilor cu conducătorii de partid și de stat din R. P. Chineză, R.P.D. Coreeană, R. D. Vietnam și R. P. Mongolă. Subscriem cu deplină satisfacție aprecierilor Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și întregim vizita a delegației de partid și guvernamentale române, însușirea conștientă a raporturilor internaționaliste dintre poporul român și popoarele acestor țări, reprezentate și generalizate socializmului, la depășirea divergențelor existente și la restabilirea unității țărilor socialiste, a partidelor comuniste și mancierești, a tuturor forțelor antiimperialiste.

Întreaga activitate desfășurată de delegația de partid și guvernamentale, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, stimată tovarășe Nicolae Ceaușescu, reprezintă o puternică manifestare a solidarității Partidului Comunist Român, a Republicii Socialiste România, cu lupta popoarelor împotriva imperialismului, pentru apărarea libertății și independenței naționale, pentru progres social și pace în lume.

COMITETUL JUDEȚEAN HUNEDOARA AL U.T.C.

Ilustrare concludentă a prestigiului României socialiste

Tineretul din județul Salaj a urmărit cu deosebită atenție și interes vizita delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, în țările socialiste din Asia și se bucură deosebit de mult de stăruia și zelului cu care au fost primite și găzduite delegațiile de partid și guvernamentale chineză, coreeană, vietnameză și mongolă, de răsădit convorbirilor ce au avut loc. Entuziasmul înalt al delegației noastre, ale dumnezeavoastră personal, iubite tovarășe Ceaușescu, cu oamenii muncii din aceste țări, primirea deosebită de călduroasă făcută delegației noastre, reprezentată o recunoștință a justiției politice externe a partidului și statului nostru, o ilustrare concludentă a prestigiului internațional al României socialiste.

Apărobăm din toată inima politica externă a partidului și statului nostru de largire a relațiilor frățești cu toate țările socialiste, de întărire a unității partidelor comuniste și mancierești, de asigurare a unui climat de pace și bună înțelegere.

Vizita făcută de delegația română în țările socialiste din Asia se înscrie în contextul politicii generale a partidului, stabilită de Congresul al X-lea al P.C.R. de întărire a unității sistemului mondial socialist, a mișcării comuniste internaționale, a tuturor forțelor antiimperialiste din lume.

Asigurăm Comitetul Central al partidului, pe dumnezeavoastră stimată tovarășe secretar general, că tinerii salajeni — români și maghiari — strins uniți în jurul partidului și sub conducerea sa vor munci și învăța cu nevădită avânt pentru a da viață importanțelor sarcini ce le revin.

COMITETUL JUDEȚEAN SALAJ AL U.T.C.

Sintem mindri de partid, de încercatul său conducător, tovarășul CEAUȘESCU

Doresc ca prin aceste rânduri să-mi spun părerea în legătură cu un eveniment de o deosebită importanță: vizita delegației de partid și guvernamentale române în țările socialiste ale Asi-

ei. Vizita aceasta — pe care am urmărit-o cu sentimente de mândrie și de bucurie — s-a încheiat cu un succes deosebit și a reprezentat o demonstrație strălucită a modului constructiv în care partidul nostru înțelege și și aduce contribuția la cauza întăririi unității țărilor socialiste, a mișcării comuniste internaționale.

Convorbirile pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți membri ai delegației le-au purtat la Pekin, Phenian, Hanoi și Ulan Bator vor duce, fără îndoială, la întărirea legăturilor între țara noastră și țările socialiste ale Asiei. Aprofundarea acestor relații, dezvoltarea lor pe planuri multilaterale, răspunde alt intereselor poporului nostru și ale popoarelor țărilor respective, de pace în lume.

Prin aceste rânduri tin, înainte de toate, să-mi exprim recunoștința și profunda apreciere pentru modul realment magistral în care, intruchipând nobilele aspirații ale tuturor celor ce muncesc din țara noastră, indiferent de naționalitate, tovarășul Nicolae Ceaușescu, conducătorul nostru iubit și stimat, și-a îndeplinit misiunea de sol al României în vizita din țările socialiste frățești de pe continentul asiatic.

Am convingerea că această vizită, care înseamnă o acțiune deosebită importantă a politicii noastre externe se înscrie totodată, ca un moment de seamă în promovarea unității țărilor socialiste, a forțelor antiimperialiste. Se vedește, încă o dată, în mod strălucit, consecvența și spiritul de înaltă responsabilitate cu care Partidul Comunist Român se preocupă de dezvoltarea relațiilor cu toate țările socialiste. Participarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Congresul P.C.U.S., semnarea tratatelor de prietenie cu Polonia și Bulgaria, înfățișările la nivel înalt cu conducătorii iugoslavi și cehoslovaci sint numai câteva din ultimele manifestări ale preocupării partidului și statului nostru pentru continua dezvoltare a relațiilor

ALEXANDRU COMAN fierar betonist, lotul construcții — Voineasa, I.C.H. Lotru

Intruchipare a nobilelor aspirații ale tuturor celor ce muncesc

cu țările socialiste din Europa. Vizita în Asia s-a înscris pe aceeași linie de preocupări, promovind dezvoltarea relațiilor cu țările socialiste de pe continentul asiatic: R. P. Chineză, R.P.D. Coreeană, R. D. Vietnam și R. P. Mongolă. Găsim, așadar, în toate aceste acțiuni o trăsătură comună: activitatea, efortul concret pentru promovarea unității țărilor socialiste. Cu o consecvență impresionantă partidul nostru se preocupă prin fafete de refacerea unității țărilor socialiste, de întărirea unității tuturor forțelor antiimperialiste.

Exprimându-mi adevăratele noastre în față tovarășul Nicolae Ceaușescu în cadrul vizitei din Asia, sint ferm conștinși că rezultatele acestei vizite servesc alt intereselor poporului nostru, cit și intereselor unității țărilor socialiste, cauzei socialismului, progresului și păcii. Este convingerea profundă a tuturor oamenilor muncii, indiferent de naționalitate.

BOJTHE ILEANA profesoară la liceul „Unirea” din Tg. Mureș

DRAMA UNUI TEATRU

Patru oameni fără nume și timp și adevăr, a cules aprecieri nu tocmai favorabile. O vorbă înțeleaptă spune că atunci când vrei prea puțin pierzi totul. Maxima este valabilă și pentru Teatrul din Valea Jiului care n-a avut îndrăzneala să întindă spre zone mai majore ale artei, spre care avea dreptul și datorită să aspire, mulțumindu-se de o scurtă durată, cu aplauze de multe ori nesemnificative.

INIȚIATIVE ABANDONATE ÎNAINTE DE A-ȘI ARĂTA ROADELE

În urmă cu câțiva ani Teatrul luase inițiativa deschiderii unor „stagiuni permanente” la Deva și Hunedoara. Ideea a fost apreciată cel puțin din două motive: pe de o parte, era explorat un teritoriu nou, cu mulți spectatori potențiali, iar pe de altă parte se asigura în aceste municipii o viață teatrală permanentă. După câteva spectacole însă adevăratul dispară din aceste orașe. Petru Stoican, directorul teatrului, își mărturisise regretul că s-a întâmplat astfel dar ne spune că nu există o altă soluție deoarece numărul spectatoilor era atât de redus încât nu făcea ca pentru câțiva să se dea o reprezentare. La unele din spectacolele stagiunii permanente de la Deva am participat și noi la vremea respectivă, dar nu putem înmănta argumentul tovarășului director. E drept, sala n-a fost întotdeauna arhiplină, dar nici goală așa cum se sus-

ține acum! Cauza este alta, după părerea noastră. Uneori au fost anulate spectacole care, din motive greu de explicat, nu au mai fost prezentate. Dacă este așa, înseamnă că spectrul s-a nu mai aibă încredere în afisele care anunță o reprezentare.

Invocarea lipsei de spectatori sau a lipsei de plată și „intervenții” au mai deschis la Deva și opera din Timișoara și Filarmonia din Arad care le-au susținut până la capăt. Ultima prezintă și acum, lunar, la Deva concerte de muzică simfonică fără a se plinge că nu are spectatori (nimeni nu poate susține că acest gen de muzică are mai mulți aderenți decât teatrul). În fond, spectatoarele se estică. Forțele rar poate fi găsit de-a gata format. Stagiunea permanentă constituia un prilej nimerit de a cultiva gusturile publicului, de a câștiga noi simpatizanti ai teatrului dar ea a fost abandonată înainte de a-și fi arătat roadele. De altfel, tovarășul Stoican recunoaște greșala făcută, asigurându-ne că în stagiunea viitoare această inițiativă va fi nu numai reluată ci chiar extinsă: teatrul va avea stagiuni permanente la Deva, Hunedoara, Hațeg, Orăștie, Tirgu Jiu și Novaci (cele două spectacole pe lună), scutindu-se din nou pe eficienta ei.

Teatrul a mai avut o idee valoroasă pe care însă a abandonat-o în mod nejustificat. Patru tineri actori — Mihai Clita, Constantin Dumitra, Ruxandra Petru și Violeta Berbiuc — au pe baza unui studiu experimental în cadrul căruiu prezentau cu regularitate în zilele de miercuri (de aici, „teatrul de miercuri”) recitările din diferiți poezi clasici și contemporani, piese scurte, spectacole de pantomimă etc. La început aceste reprezentări aveau mai puțin succes. Treptat, treptat, însă, numărul lor a crescut simțitor înclm deveni încăperea a studiului și mică necesar-punătoare, iar când s-a pus problema trecerii într-o sală mai mare („teatrul de miercuri”, despre care a început să se vorbească atât de elogios în Valea Jiului, a încetat să mai existe

toamna la apogeeul activității sale. Dispariția lui este regretată nu numai de către spectatori ci și de către actori.

O RIVALITATE PAVILITARE

— Pină la darsa în folosită a noii case de cultură, afirmă tovarășul Petru Stoican, lucrurile mergeau bine: la sediu aveau anume aproape 2500 de spectatori. După aceea, numărul lor a scăzut la jumătate.

Ce influență nefavorabilă a putut avea pentru teatrul noua casă de cultură din Petrosani? Să-și fi constituit ea vreo formă proprie de amatori capabilă să concureze cu colectivul de actori profesioniști? Găzduiește cumva turnee ale unor teatre „cu nume care „fură” spectatoarii locali? Nici una din aceste prezumții nu este adevărată. Schimbarea bruscă la față are o altă explicație: casa

de cultură aparține sindicatelor iar teatrul este subordonat comitetului pentru cultură și artă. Aici se află, după părerea noastră, mărul discordiei. Casa de cultură — primite în turneu orice formate profesioniști din țara noastră colectivul teatrului din Petrosani nu. Acționează acest institutiu pe plin, pe bună dreptate, unde își are sediul teatrul. Litigiul pueril dintr-una este două instituții dănuie de vreo 5 ani. Să nu fie nimeni în stare să-și determine pe directorul casei de cultură și pe activistii Consiliului municipal al sindicatelor să înțeleagă că deși se numeste a sindicatelor, casa de cultură este în primul rând a orasului, fiind construită tocmai pentru ca locuitorii Văii Jiului să vizioneze în condiții

Teatrul de dramă din Petrosani și muzica ușoară! Legătura este simplă: ca să-și îndeplinească planul de încasări, conducerea teatrului a recurs la metoda înșelăburii unei formate proprii de muzică ușoară, botuzată Astral, „cu care stringem 20000 lei la un concert față de numai 1500 lei cit realizăm la un spectacol teatral” (afirmația aparține directorului teatrului). Pentru ce încasările să fie mari sint invitați cei mai reputați interpreți de muzică ușoară dintre care, aproape nelipsit este Dan Spătaru. Formația a susținut în ultimii ani douăzeci de spectacole, unele în marile orașe ale țării, în care teatrul de dramă nu prea are curajul să se avinte.

Idem înfățișării acestei orchestre, care pină nu demult cânta sub patronajul casei de cultură (trivialitatea n-are spus și cine cuculează în sala de spectacol). Mincă, nu se pare bizară. Cine sint instrumentiștii? Niste tineri

ceput să se adevărească: de cind a apărut formația Astral pe afisele din Petrosani au dispărut piesele de teatru!

Ni se pare că „dilemele” pe care le strâbate actualment teatrul de stat din Valea Jiului sint într-o anumită măsură, amplificate în chip artificial. El își poate regăsi conștiința inițială dacă renunță la optica bizară după care se călăuzi până acum, dacă își propune să slujească cu modestie și devotament arta.

P.S. Desigur, noi supunem unele discuții mai largi situației teatrului din Valea Jiului. Conștințăm că un colectiv artistic cum este cel de aici trebuie ajutat să aplice o justă politică de repertoriu, să-și echilibreze cu înaltă exigență și discernământ felul pieselor pe care le joacă, lucruri pentru care este absolut necesar ajutorul calificat, atent, susținut al direcției de specialitate din C.S.C.A. Este momentul

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

de cultură aparține sindicatelor iar teatrul este subordonat comitetului pentru cultură și artă. Aici se află, după părerea noastră, mărul discordiei. Casa de cultură — primite în turneu orice formate profesioniști din țara noastră colectivul teatrului din Petrosani nu. Acționează acest institutiu pe plin, pe bună dreptate, unde își are sediul teatrul. Litigiul pueril dintr-una este două instituții dănuie de vreo 5 ani. Să nu fie nimeni în stare să-și determine pe directorul casei de cultură și pe activistii Consiliului municipal al sindicatelor să înțeleagă că deși se numeste a sindicatelor, casa de cultură este în primul rând a orasului, fiind construită tocmai pentru ca locuitorii Văii Jiului să vizioneze în condiții

impămlor, nu neapărat din rea intenție, dar dacă s-ar exista o singură agenție, asemenea „coincidente” n-ar mai avea desigur loc. Într-o lună de zile pot fi programate cu ușurință pot sau 10 spectacole, cite au loc, în cel mai fericit caz la Petrosani.

O INACCEPTABILĂ SOLUȚIE SALVATOARE

Recent, într-unul din orasele județului, am întâlnit două afise care ne-au reținut atenția. Unul informa publicul că Teatrul popular din Hunedoara va prezenta piesa Comedie cu otenii, iar celălalt anunța un concert extraordinar de muzică ușoară susținut de Teatrul de stat din Valea Jiului! Privind afisele șverm impresia că cineva a încercat lucrurile sau a vrut să facă vreo glumă. Cel al Teatrului popular din Hunedoara era vicios loc. Accesul formate de amatori desfășoară o bogată activitate. În schimb nu înțelegem ce legătură poate să existe între

cunoscuți în toată Valea Jiului pentru tinute lor deosebite. Evoluind sub empla teatrului nu fac decât să-și scada și mai mult din prestigiu.

Dar nu aceasta este esența problemei! Nu putem avea nimic contra muzicii ușoare, dimpotrivă, tinerețului trebuie să-și dărim piesele de calitate ale acestor muzici, interpretate de formații valoroase, s.a.m.d. Înființarea orchestrei nu face însă decît să confirme noaptea conducerea de a menține profilul tradițional al teatrului. Se recunoaște, implicit, că în formula de pină acum — datorită carentelor pe care nici nu le-am amintit în întregime — teatrul nu mai poate trăi, aflându-se la o răscruce: să se desființeze ori să se reprofileze? Existind această orcheștră care asigură încasările, atenția conducerei teatrului se îndreaptă în mod firesc spre ea, colectivul actoricesc fiind împins pe planul al doilea. De altfel, previziunile noastre au în-

deosebită importanță: vizita delegației de partid și guvernamentale române în țările socialiste ale Asi-

și se face o analiză serioasă, multilaterală a activității acestui teatru, a posibilităților de care dispune, a locului și rolului său între instituțiile culturale din Valea Jiului și, în consecință, dacă este cazul, să se asigure mai mult decît pină acum acest statut. Concoment este necesar ajutorul calificat, atent, susținut al direcției de specialitate din C.S.C.A. Este momentul

Alături de combine — secerătorii

la... umbra deasă a pomilor din sat. Avem, apoi, posibilitatea să

ne convingem de realitatea oferită de teren. La cooperativa agricolă din Smeeni, în orele bune de lucru, ieri, nu numai combinele dar și coșalii au lucrat cu randament sporit încît orzul de pe toate cele 40 de hectare cultivate a fost secerat și treierat. Imediat s-a trecut la efectuarea arăturilor și înșămînțarea culturilor duble. Numai la brigada lui Iordache Oprea — pe în cărui membri l-am întâlnit în drum, s-a semănat a intrerupți în cultura dublă întreaga suprafață planificată. Dar pe cei mai mulți tineri din Smeeni i-am găsit ieri, la canalul de desecare lung de 10 kilometri, aflat în construcție, și a cărui menire este să asigure scurgerea apelor din ploi, care împovărează păgubitor ogoarele. Cartea de vizită cu care se prezintă acești tineri acum, după câteva zile de lucru este, cit se poate de laudabilă — ea bine de o treime din lucrare a fost executată. Ea sciea de mecanicarii, Aurel Scarlat, Constantin Borghin, Ion Bratu, Gheorghe Stoica, Ion Drăgăș și ceilalți efectuau revizii foarte atente la combinele abia aduse din lan. „La noi foarte mulți mecanici agricoli tineri au fost repartizați să lucreze pe combine deși aceasta presupune, în general, o experiență mai îndelungată — ne spune inginerul Stan Coman, seful sectorului reparații și, în același timp, secretarul comitetului U.T.C. al stagiunii. I-am repartizat în formații de lucru împreună cu mecanicarii mai în vîrstă, care le vin oricînd în ajutor. Ne interesăm ca ei, în primul rînd, să fie foarte bine aprovizionați cu piese de schimb, cu carburanți pentru a le da încredere deplină în forțele lor, în mașinile pe care le conduc. Si dacă defectunile la tractoarele care lucrează ei sint foarte rare, este și rezultatul acestui mod de organizare, atenției cu care sint înconjurati”. Iar încrederea acordată

celor 45 de tineri mecanicari nu a fost lipsită de rezultate, cei mai mulți dintre ei obținînd încă de pe acum realizări mai bune chiar decît cele ale mecanicizatorilor mai în vîrstă.

La Pogorale, o ploșie mărunta de toamnă a intrerupți pentru puțin timp ritmul de lucru, altfel destul de alert al combinelor și coșaliilor. Numai în două zile, de cînd se începu secerul la cooperativa „Zori Noi” recolta a fost strînsă de pe 24 hectare. De asemenea, la unitatea vecină „Victoria socialismului”, rodul ogorelor este strîns de pe 31 hectare. „In nici un an nu am fost prezenti în muncă atîta tineri, ne mărturisea Veta Vlăd, secretar comitetului U.T.C. din cooperativa „Victoria socialismului”. Aplicarea acordului global cit și activitatea mai susținută pe care am depus-o au avut drept consecință o mobilizare mai mare a tineretului”. Această prezentă a permis cooperativei să facă o organizare foarte precisă a etapelor campaniei de recoltare. În acest sens reținem remarcă inginerului agronom Dan Mișcovici. După calculele noastre, din suprafața de 995 hectare cultivată cu păioase va trebui să lucrăm manual pe mai bine de 100 hectare. Pentru a face această treabă cit mai repede am mobilizat nu mai puțin de 245 coșali. Cei mai mulți sint tineri care s-au oferit să participe la această lucrare deosebit de dificilă, Alexandru Bălan, Petre Nedelcu, Petre Burloiu, Mihai Nedelcu, Stelian Căpriță, Nicolae Vlăscescu sint doar cîțiva.

Servește asemănătoare de participare intensă a tinerilor la lucrările agricole am întâlnit peste tot în județul Buzău. Ele constituie dovezi la fel de concludente ale faptului că în această vară tinerii de pe aceste mealegruri sint hotărîți să dea un ajutor substanțial la înmăgazinatul fără pierderi a noilor recolte, să învingă greutățile provocate de ploile ce par că nu se mai opresc...

de peste hotarele

Subunitate a patrioților loajieni într-o misiune de luptă

REAȚII ÎN S.U.A. LA PROPUȘERILE G. R. P. AL REPUBLICII VIETNAMULUI DE SUD

După cum anunță agenția Associated Press, Casa Albă a declarat la 1 iulie că noul plan de pace al Guvernului Revoluționar Provisoriu al Republicii Vietnamului de Sud, expus joi la conferința cvadrpartită de la Paris, cuprinde „atât elemente pozitive cât și elemente inacceptabile pentru ea”.

Ronald Ziegler, secretarul de presă al Casei Albe, prezentând această reacție, nu a dezvăluit care elemente sunt considerate de Washington pozitive și care sunt „inacceptabile”. El a precizat că poziția de negociere a S.U.A. va fi făcută cunoscută la conferința de la Paris. Ziegler a ținut, însă, să reafirme cunoscuta poziție a Administrației de sprijinire a actualului regim de la Saigon.

Pe de altă parte, agențiile americane de presă menționează că numeroși congresmeni, atât democrați cât și republicani, au apreciat favorabil propunerile G.R.P. Liderul republican din Senat, Hugh Scott, de pildă, le consideră ca foarte încurajatoare. „Va trebui acum, a spus el, să ne angajăm serios în negocieri”. În opinia liderului re-

FUNERALILE DE LA MOSCOVA

MOSCOVA 2 (Agerpres). — În Piața Roșie din Moscova a avut loc vineri la prinz ceremonia depunerii urnelor cu rămășițele pămîntesti ale cosmonautilor Dobrovolski, Volkov și Pațaev în Zidul Kremlinului. Cortegiul funebru, care a însoțit afulurile de tun pe care erau așezate cele trei urne, s-a oprit în fața Mausoleului lui Lenin. În tribuna centrală de la mausoleu au luat loc Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., Alexei Kosișghin, președintele Consiliului de Miniștri, Nikolai Podgornii, președintele Prezidiului Sovietului Suprem, și ceilalți conducători sovietici, precum și membrii Comisiei guvernamentale pentru organizarea funeraliilor.

Mitingul de doliu a fost deschis de Andrei Kirilenko, secretar al C.C. al P.C.U.S.

Despre însemnătatea uriașă pe care o are pentru știință zborul primei stații orbitale pilotate și despre fapta eroică a cosmonautilor Dobrovolski, Volkov și Pațaev a vorbit președintele Academiei de Științe a U.R.S.S., Mstislav Keldiș. Cosmonautul Viadi-

mir Șatalov a adus un ultim omagiu colegilor săi dispăruți, încredințând Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, poporul sovietic că detașamentul cosmonautilor va continua să slujească cu devotament cauza cuceririi Cosmosului.

În sunetele unui marș funebru, Leonid Brejnev, Alexei Kosișghin, Nikolai Podgornii și ceilalți conducători sovietici, membrii Comisiei guvernamentale pentru organizarea funeraliilor, cosmonautilor sovietici ridică urnele, îndreptându-se spre zidul Kremlinului. Oțiteri poartă portretele îndoliate ale celor trei eroi și decorațiile cu care aceștia au fost distinși. În urma lor pășesc rudele și prietenii apropiați ai celor dispăruți.

Urnele cu cenușa cosmonautilor Dobrovolski, Volkov și Pațaev sunt așezate în nișe din zidul Kremlinului. Răsuna salve de artilerie. Este intonat imnul de stat al Uniunii Sovietice. În semn de ultim omagiu pentru cei trei temerari cercetători ai Cosmosului, în fața Mausoleului lui Lenin defilează ostași ai Armatei Sovietice.

MOSCOVA 2 (Agerpres). — La Moscova a fost dată publicității o scrisoare deschisă semnată de pilotii-cosmonautilor ai Uniunii Sovietice, în legătură cu moartea cosmonautilor Dobrovolski, Volkov și Pațaev.

„În această zi îndurerată pentru noi toți, ne gândim la dorința de a prelua în mod demn stafeta. Știm că drumul nostru este complicat și dificil, dar niciodată nu ne-am îndoit de Justețea alegerii noastre și simțim întotdeauna rădăcina pentru cele mai complicate misiuni. Ne exprimăm convingerea fermă că cele întâmplate nu pot opri

ALEGERI ÎNAINTE DE TERMEN ÎN AUSTRIA ?

Scena politică austriacă este dominată în acest moment, de disputele angajate între socialiști și populiști în legătură cu dizolvarea înainte de termen a Parlamentului. În opinia cancelarului Kreisky, președintele partidului socialist, în Austria a intervenit o situație ce trebuie depășită. „În cele mai importante probleme de decizie, a majoritatea parlamentară împiedică guvernul să lucreze”. Cancelarul nu a precizat în ce mod concepse ieșirea din această situație, dar a adăugat că „în cazul cind formula recurgerii la noi alegeri devine inevitabilă, am merită ca cetățenii să-și jertsească jumătate de oră, într-o dimineață din luna octombrie, pentru a merge la urne”.

Partidul socialist pune deci partidului populist de opoziție în fața alternativei de a consumă-mintul pentru bugetul de 1972.

Activizarea partidelor politice în Argentina

Partidele politice argentine încep să se organizeze în conformitate cu prevederile legii funcționale care stabilește noul cadru de desfășurare a activității lor, anunță agenția Prensa Latina.

Potrivit legii, care a intrat în vigoare la 1 iulie, pentru a putea prezenta candidații în alegerile prezidențiale și generale, care urmează să fie organizate în viitorii trei ani, fiecare partid trebuie să dispună de un minimum de patru membri la o mie de locuitori în cel puțin cinci din cele 25 de circumscripții electorale.

În același timp, a fost creată o bancă de economii care să susțină activitatea partidelor din punct de vedere financiar, ceea ce, în opinia unor observatori, va permite guvernului să exercite un control efectiv asupra acestora.

TINERETUL LUMII DEMONSTRĂȚII LA SALISBURY

Convorbirile care au loc la Salisbury între oficialități britanice și rhodesiene, într-o nouă tentativă de a soluționa diferendul dintre fosta metropolă și colonia rebelă, coincide cu declanșarea unui val de demonstrații în diverse orașe rhodesiene. Sute de tineri africani ratează agențiile de presă, au manifestat pe străzile orașului Salisbury sau au format pichete în fața clădirii unde se desfășoară convorbirile, cerind ca populația africană să aibă drepturi egale cu cele ale populației albe minoritare. Demonstrații au protestat împotriva proiectului britanic de așa-zisă „reglementare” a problemei rhodesiene, proiect care nu garantează respectarea drepturilor legitime ale populației de culoare din Rhodesia.

Ca și în zilele precedente demonstrațiile tinerilor africani au fost împărsiate în urma unei masive și grabnice intervenții a forțelor polițienești. Numărul celor intenționați a crescut cu încă 150 de persoane.

COMUNICAT GRECO-BULGAR

La încheierea vizitei în Bulgaria a subsecretarului de stat în Ministerul Afacerilor Externe al Greciei, Christos Xanthopoulos-Palamas, a fost dat publicității un comunicat comun, în care se arată că ospi-talitatea bulgară probleme privind relațiile bilaterale, precum și cele mai importante probleme internaționale actuale. Părțile, se arată în comunicat, constată cu satisfacție evoluția pozitivă a relațiilor dintre Grecia și Bulgaria, după anul 1964, îndeosebi în domeniul economic și comercial. Ele consideră că există condiții pentru dezvoltarea viitoare a legăturilor economice, tehnico-științifice, turistice și culturale și au căzut de acord să creeze un comitet mixt la nivelul guvernamental pentru colaborarea economică, industrială și tehnico-științifică.

Bulgaria și Grecia, se subliniază în document, declară că își vor aduce contribuția la dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate și colaborare între toate statele din Balcani și că vor sprijini toate măsurile care ar putea duce la dezvoltarea colaborării între statele balcanice. Ele își exprimă convingerea că trans-formarea Balcanilor într-o zonă a unei păci sigure și stabile, într-o zonă a înțelegerii reciproce și colaborării, corespunde nu numai intereselor tuturor popoarelor din Balcani, dar și intereselor păcii și securității în Europa. Convocarea conferinței general-europene în problemele securității, se arată în comunicat, va contribui la consolidarea păcii și securității pe continent. Bulgaria și Grecia își reafirmă fidelitatea față de principiile respectării independenței, integrității teritoriale, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi, coexistenței pașnice a statelor cu sisteme sociale diferite, respectului reciproc și rezolvării tuturor problemelor litigioase pe cale pașnică.

ȘOMAJUL ÎN TURCIA

NUMĂRUL șomerilor în Turcia a atins uriașă cifră de 1.589.500 — a declarat ministrul muncii Atilla Sav. Totodată, el a precizat că, în fiecare an, numărul șomerilor crește cu 40.000 și că 100.000 de turci părăsesc țara în căutare de lucru peste hotare.

REUNIUNE U.E.O.

SUB PREȘEDINȚIA ministrului de externe britanic, Alec Douglas-Home, la Lancaster, Houss s-a desfășurat joi reuniunea Consiliului ministerial al Uniunii Europene Occidentale (U.E.O.), organism din care face parte Anglia și cele 6 țări ale Pieței comune. Pe ordinea de zi a dezbaterilor s-au aflat, între altele, examinarea relațiilor Est-Vest, problema securității europene și criza din Orientul Apropiat.

DUPĂ cum informează agenția A.T.A., primul secretar al C.C. al Partidului Muncii din Albania, Enver Hodja, l-a pri-

PE SCURT

protecții reprezentanților diplomației împotriva actelor comise de organizațiile clandestine. Chestiunea a fost ridicată de Marea Britanie, al cărei ambasador în Uruguay, Geoffrey Jackson, a fost răpît, în urmă cu șase luni, de membri ai organizației de guerrilă urbană „Tupamaros”.

CONVORBIRILE dintre cancelarul F. F. Germaniei, Willy Brandt, și președintele Franței, Georges Pompidou, care vor avea loc la 5 și 6 iulie, se vor axa, după cum informează agenția F.P.A., asupra următoarelor trei teme principale: perspectiva largirii Pieței comune, relațiile cu țările socialiste din Europa răsăriteană, situația monetară occidentală. Dintre aceste teme, cea mai controversată este situația monetară, față de care punctele de vedere ale celor două guverne sînt foarte diferite. De pe acum se știe că partea franceză va insista pentru revenirea cît mai repede posibil a mărcii vest-germane la o paritate fixă.

Vizita președintelui Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, în Finlanda

(Urmare din pag. 1)

Înălților oaspeți români le sînt oferite flori; muncitorii și funcționarii care nu au putut cobori în curte — dominată de două mari catarge pe care flutură drapelul de stat al României și Finlandei — privesc și salută de la ferestre.

Urmind etapele procesului tehnologic, vizitarea fabricii începe cu instalațiile de tocare și curățare a lemnului și continuă cu săliile marilor mașini în care pasta la forma hirtiei sau a cartonului.

Oaspeții zăbovesc mai mult la centrul de cercetări al societății — practic, o fabrică experimentală — unde se face o expunere cuprinzătoare

dusele fabricii iau drumul exportului.

Aspectele concrete ale acestei activități sînt prezentate la fața locului, în secțiile de prelucrare și pregătire a buștenilor și de cherestea.

Apoi, orașul Lappeenranta înfîmîpina pe oaspeții români într-o atmosferă destinsă, caldă. Grupuri de oameni, pe străzi și în balcoane, aplaudă îndelung.

Momentul sărbătoros al înfîmîpînării are loc pe malul lacului Saimaan, în decorul pitoresc al parcului; numeroși locuitori au venit aici, alcătuint un coridor viu de-a lungul căruia președintele Nicolae Ceaușescu și soția sa sînt salutați cu căldură și prietenie.

NICOLAE CEAUȘESCU, a spus:

„Aș dori să vă adresez dumneavoastră, domnule primar, și tuturor locuitorilor un salut cordial. E o plăcere deosebită pentru mine de a vizita orașul dumneavoastră. Vă urez multă sănătate, prosperitate și fericire.”

Cuvintele șefului statului român sînt vii aplaudate de mulțimea care îl înconjoară. Sînt momente de spontane manifestări de simpatie și stimă față de România, față de președintele ei.

A urmat apoi un dejun oferit în cinstea oaspeților români de Consiliul municipal Lappeenranta.

„Toastînd în sănătatea șefului statului român și a soției

cupărilor edililor, președintele Consiliului Municipal a spus: „Noi, finlandezii, cunoaștem România nu numai ca o țară frumoasă din punct de vedere turistic, ci și ca o țară care, datorită eficienței economice, se dezvoltă într-un ritm impetuos.”

Noi dorim ca colaborarea dintre țările și popoarele noastre să se dezvolte continuu. În numele conducerii orașului, doresc, stimați oaspeți, să vă simțiți bine în mijlocul nostru, să vă formați o impresie bună despre orașul Lappeenranta.”

Răspunzînd, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, a spus:

„Este pentru noi o deosebită plăcere că, în cadrul vizitei pe care o facem în Finlanda, avem posibilitatea să vizităm și orașul Lappeenranta.”

Am vizitat una din întreprinderile cele mai mari ale orașului dumneavoastră, și — așa cum mi s-a spus — din Finlanda. Am admirat frumusețea acestei vechi așezări și am simțit din plin ospitalitatea conducerii orașului și a locuitorilor săi.

Relațiile dintre România și Finlanda se dezvoltă bine și sperăm că vizita pe care o facem acum va contribui și mai mult la intensificarea acestor relații în toate domeniile de activitate.

România — ea însăși preocupată de dezvoltarea sa economică și socială — dorește relații largi cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

Doresc să urez încă o dată conducerii orașului, tuturor locuitorilor, o viață cît mai fericită.”

Să se dezvolte relațiile dintre România și Finlanda!

Toastul a fost îndelung aplaudat.

Insoțit de oficialitățile locale, președintele Nicolae Ceaușescu și soția sa, Elena Ceaușescu, ceilalți oaspeți români s-au îndreptat apoi spre aeroport, unde s-au îmbarcat într-un avion special pentru a reveni la Helsinki.

Cu aceasta, călătoria în regiunile de sud-est ale țării găzdu a luat sfîrșit, inscriindu-se ca un moment memorabil al vizitei președintelui Nicolae Ceaușescu în Finlanda, alături de utilitatea sa, cît și prin manifestările de căldură și prietenie, prin dorința comună de cunoaștere și colaborare pe care le-a pus în evidență.

A. IONESCU

La întreprinderea de prelucrare a lemnului „Kaukas” din orașul Lappeenranta

despre organizarea activității științifice de cercetare, despre procesul materializării ideilor tehnice novatoare menite să sporească eficacitatea tehnologică și economică a producției.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a apreciat strînsa legătură dintre cercetare și producție, eficiența concurenței dintre specialiștii care participă direct la procesul de fabricație și constructorii de utilaje pentru acest sector industrial, faptul că instalațiile respective sînt experimentate și perfecționate înainte de a se trece la realizarea lor în serie.

La centrul de calcul electronic, în cadrul căruia funcționează mașini de programare a producției, de controlare a fluxului tehnologic și a calității hirtiei produse, tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost invitat să declanșeze o comandă la una dintre aceste instalații. Programată de specialiștii centrului, mașina electronică a conturat pe o foaie de hirtie harta României și pe cea a Finlandei, unite prin meridianul 25, care trece pe lângă capitalele celor două țări. Mențunea „România și Finlanda pe aceeași longitudine” era precedată de urarea adresată în limba română tovarășului Nicolae Ceaușescu și soției sale, Elena Ceaușescu: „Bine ați venit la Imatra! Vă mulțumim din toată inima pentru vizita dumneavoastră. Vă așteptăm din nou să ne onorați cu prezența dumneavoastră”. Semnează: personalul uzinelor Kalikopaa.

O discuție vie, interesantă a avut loc în fața unui stand cu mostre ale tuturor produselor acestei uzine.

La despărțire gazele mulțumesc din nou șefului statului român și soției sale pentru onoarea de a le fi fost oaspeți, rostesc cuvinte de căldură apreciere la adresa prieteniei fino-române.

Oaspeții români se îndreaptă apoi spre Lappeenranta. De-a lungul drumului, păduri nefîrșite, apele lacului Saimaan, pe care plutesc sirurile de bușteni spre docurile fabricilor de cherestea.

Una din aceste întreprinderi, Kaukas Oy, din Kauritsala, și-a deschis larg porțile oaspeților români. Ca pretutindeni, manifestări de simpatie marchează trecerea președintelui Nicolae Ceaușescu și a soției sale, Elena Ceaușescu, a persoanelor care îl însoțesc, locuitorii din Lauritsala aplaudă, fac semne prieteniești. La întreprinderea „Kaukas Oy” a societății cu același nume, urările de bun soț sînt rostite de directorul general C. Shri-rooth. Copii ai salariaților, îmbrăcați în frumoase costume populare oferă înălților oaspeți buchete de flori.

Explicațiile oferite oaspeților de directorul K. Saamen conturează o intensă activitate economică, axată pe producția de celuloză, pe activitatea de transformare în cherestea și alte sortimente a 650.000 tone de bușteni. 80 la sută din pro-

O orchestră interpretează frumoase melodii populare.

Exprimînd bucuria locuitorilor de a-l primi pe șeful statului român, primarul orașului, JARMO KOLHI, a declarat: „Din partea populației Lappeenranta, a municipalității, vă urez bun soț și dorim să vă simțiți cît mai bine în mijlocul nostru, în acest scurt răsămpeț pe care îl vom petrece împreună.”

Răspunzînd, tovarășul

sale, a persoanelor care îl însoțesc, Mauno Forsman, președintele consiliului municipal, a spus:

„Aș dori, în primul rînd, să vă adresez, în numele conducerii orașului Lappeenranta, un bun venit la acest dejun. Considerăm o mare cinste faptul că orașul nostru a fost ales ca un obiectiv al vizitei dumneavoastră.”

După ce a prezentat activitatea economică a orașului, perspectivele acestuia ca centru industrial și turistic, pro-

Întîlnirea președintelui Nicolae Ceaușescu cu conducerea Asociației de prietenie Finlanda-România

Vineri, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și soția sa, Elena Ceaușescu, împreună cu tovarășii Janos Fazekas, Corneliu Mănescu, Ioan Avram, s-au întîlnit la sediul ambasadei române cu membrii conducerii Asociației de prietenie Finlanda-România. A fost de față Mircea Bălănescu, ambasadorul țării noastre la Helsinki.

Șeful statului român s-a întîlnit cordial cu Vilho Siivola, președinte, artist și regizor la Teatrul Național, Kaarlo Koroma, vicepreședinte, pictor, Elli Kahila, vicepreședinte, Vaino J. Leino, primarul orașului Turku, Vaino Dahl, primarul orașului Valkeakoski, Jori Eärin-kari, industriaș, președinte al Asociației chimiștilor, Aimo Sakari, profesor universitar, românist, Jorma Kolhi, primarul orașului Lappeenranta, Arvo Turttainen, poet și scriitor, Juho Tenhiala, profesor, Osmo Kock, deputat, Valde Nevelainen, deputat, Martti Malmberg, Sep-pö Siren, secretarul Asociației.

Adresîndu-se tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Asociației, a spus: „Pentru noi, care facem parte din conducerea Asociației de prietenie Finlanda-România, este o mare cinste să ne întîlnim cu dumneavoastră și soția dumneavoastră.”

Subliniind că Asociația, care a implinit de acum 20 de ani de la înființare, a desfășurat o activitate bună, reunind reprezentanți ai diferitelor categorii sociale, un mare număr de finlandezi, Vilho Siivola a evocat contribuția adusă de asociație la cunoașterea României în Finlanda, a rezultatelor obținute de poporul român, a perspectivelor de dezvoltare a țării noastre. Noi dorim — a spus el — ca relațiile de prietenie dintre cele două popoare să se dezvolte cît mai mult în anii viitorii.

Remarcînd că „lumea de după cel de-al doilea război mondial este încă amenințată de norii poliției de forță”, președintele Asociației a spus: „Toate popoarele iubitoare de pace au urmărit cu mare satisfacție eforturile pe care țara dumneavoastră le-a făcut pentru ca în lumea de astăzi problemele să se rezolve la masa tratativelor. Noi, la rîndul nostru, constatăm că relațiile de prietenie dintre țările noastre au devenit din ce în ce mai strînse și mai solide.”

Încheiere. Vilho Siivola a adresat, în numele Asociației, urări de sănătate președintelui Nicolae Ceaușescu și soției sale, Elena Ceaușescu.

Răspunzînd, tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus:

As dori să mulțumesc domnului președinte al Asociației pentru cele spuse despre prietenia româno-finlandeză și activitatea Asociației consacrată dezvoltării acestei prietenii.

Apreciez în mod deosebit această activitate și consider că este necesar ca între asociația dumneavoastră și oamenii din România care militează pentru dezvoltarea prieteniei dintre țările noastre, precum și cu instituțiile noastre pentru relațiile culturale cu străinătatea, să se dezvolte relații și mai strînse. Condițiile sînt favorabile, Finlanda și România sînt dornice să dezvolte relații de colaborare atât între ele, cît și cu celelalte state din Europa și din lume și, cu toate că mai sînt nori negri, dacă popoarele își vor uni eforturile, vor colabora între ele, acești nori vor fi înlăturați. Noi am dori ca prietenia dintre România și Finlanda să contribuie și ea la împrăștierea acestor nori.

De aceea, urez Asociației și conducerii sale mari succese în activitatea pentru dezvoltarea prieteniei dintre popoarele noastre.

În calitate sa de primar al orașului Turku, oraș în apropiere de Constanța, Vaino Leino, adresîndu-se tovarășului Nicolae Ceaușescu, a declarat: „Dumneavoastră, conducerea țării, poporul român aveți prieteni buni în Finlanda”. El a oferit președintelui român un dar simbolic — o vază de cristal avînd încrustate stemele orașelor Turku și Constanța.

Mulțumind, tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus: „Este, într-adevăr, bine să dezvoltăm relațiile între țările noastre. Și Finlanda are în România prieteni buni”.

Intrevăderea dintre șeful statului român și membrii conducerii Asociației Finlanda-România din România și Finlanda prietenească, în spiritul relațiilor dintre cele două popoare.

PRIMUL MINISTRU FINLANDEZ A PRIMIT GRUPUL DE ZIARIȘTI ROMÂNI

Vineri seara, primul ministru al Finlandei, Ahti Karjalainen, a primit pe ziariștii români aflați la Helsinki cu prilejul vizitei în Finlanda a președintelui Nicolae Ceaușescu. În cursul convorbirii cu trimisii speciali, premierul finlandez a abordat unele probleme ale relațiilor fino-române, în lumina vizitei pe care președintele Nicolae Ceaușescu o face în aceste zile în Finlanda.

În ultimul an, a spus șeful guvernului finlandez, cursul dezvoltării relațiilor noastre s-a activizat mult. Au avut loc contacte reciproce innumerate de actuala vizită a președintelui Ceaușescu, ale căror rezultate sînt în putere declarate de pe acum — deosebit de pozitive.

Referindu-se la semnificația vizitei în contextul preocupărilor celor două țări pentru întărirea securității europene, Ahti Karjalainen a spus: „Eu cred că țările noastre au un scop comun — acela că în Europa să fie menținută pacea. România adăunează în direcția acestui deziderat cu mijloacele sale proprii. Finlanda, la rîndul său, acționează prin mijloacele sale specifice; modalitățile folosite, acțiunile întreprinse pot, deci, să difere, dar scopul principal al ambelor țări este același”.

Relevînd consensul de principiu al țărilor europene în pro-

blema conferinței consacrate securității și colaborării, primul ministru finlandez a subliniat că, deși există diferențe de poziții în ce privește modul și termenul convocării acesteia, lucrurile evoluează într-o direcție bună.

În continuare, șeful guvernului finlandez a relevat rolul țărilor mici și mijlocii din Europa în organizarea conferinței pentru securitate. În acest sens, a spus el, este important ca între țările mici și mijlocii să existe colaborare și înțelegere mutuală, ca glasurile lor să fie auzite în viața internațională.

„Fără îndoială — a spus premierul finlandez — este recunoscută răspunderea ce revine marilor puteri în rezolvarea problemelor internaționale, dar, desigur, evoluția vieții internaționale nu depinde numai de mărimea țărilor ci și de viabilitatea ideilor exprimate de diferite state”.

Referindu-se, în încheiere, din nou la vizita președintelui Nicolae Ceaușescu în Finlanda, premierul Ahti Karjalainen a declarat: „Noi simțim deosebit de multumim de vizita șefului statului român, de convorbirile avute de fapt că ele contribuie și la dezvoltarea relațiilor de pace în Europa și în întreaga lume”.